

היזברות

עונג שבת

פרשת מקץ | גיליון 482 | ג' בטבת תשפ"א

תלגובות: oneg.shabat@htv.co.il

לחפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"ג רבקה ריבה בת דודיה | לע"ג פונגדה בן טורי | לבשרות טובות וכל הישועות לירן בן רוגית | לבשרות טובות וכל הישועות דוריס ייל בת כרמלה | לבשרות טובות וכל הישועות ליה כרמל בת דוריס ייל | לבשרות טובות וכל הישועות אריאל שלי בת דוריס ייל

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
17:55	17:18	16:03	ירושלים
17:52	17:19	16:18	תל אביב
17:51	17:17	16:09	חיפה
17:56	17:21	16:21	באר שבע

המשנה למלך

תיעוד ארכיאולוגי לפעולות יוסף במצרים, וגם - מי המציא את הפירמידות?

מורנו הגה"ר זמיר כהן שליט"א

כידוע, בזכות עמידתו בניסיון אשת פוטיפר, זכה יוסף לחכמה עליונה במתנת שמים, באמצעותה פתר במדויק את חלומות שר המשקים ושר האופים בבית הכלא שאליו הושלך על ידי פוטיפר. מכאן קצרה הייתה הדרך למעבר החד מאסיר מושפל למשרה הבכירה ביותר בארמון המלוכה המצרי, לאחר שפתה נכון גם את חלומות פרעה אודות שבע שנות השובע, ושבע שנות הרעב שיבואו אחריהן. כשסיים את דבריו לפני פרעה, שמע מפי המלך את המילים: "אֵתָה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי, וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי, רַק הַכֶּסֶף אֲגַדְל מִמֶּךָ". ומיד: "וַיִּסַּר פְּרֹעָה אֶת טַבְעוֹתָיו מֵעַל יָדָיו וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף, וַיִּלְבֹּשׂ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ, וַיִּשֶׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל צַנְאוֹ. וַיִּרְכָּב אֹתוֹ בְּמִרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה (במרכבה השנייה) אֲשֶׁר לוֹ, וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם".

ואכן, בשבע שנות השובע אסף יוסף כמויות אדירות של תבואה, שייספקו מזון לתושבי מצרים וארץ כנען בשנות הרעב הצפויות להגיע, ככתוב: "וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לְסַפֵּר כִּי אֵינֶן מִסְפָּר". כרגיל אצל חסרי אמונה, היו שפקפקו במסופר בתורה, וההרור בקול: האם אמנם בימים ההם שמרו במצרים תבואה בכמות רבה שתסיפק לשנים רבות של רעב? האם באמת יוסף בן יעקב אבינו שימש כמשנה למלך במצרים?

והנה, בשנת 1887 התהלך הארכיאולוג האנגלי פרופ' פלינדרט פטרי בין הסלעים והחולות באי סֶהֶל שעל הנילוס במצרים, בחיפוש אחר ממצאים מעברה העשיר של מצרים. בגלל רצונו העז למצוא עתיקות, לא היסס להגיע למקומות קשים לגישה, והשתלשל בחבלים כדי לבדוקם מקרוב. לפתע צדה את עינו כתובת אבן עתיקה בכתב חרטומים, שנחקקה על אחד מסלעי הגרניט. משפוענח הכתב, התברר כי הכתובת מהללת את המשנה למלך פרעה, אשר חכמתו ותושייתו הביאו להצלת כל העם מחרפת רעב במשך שבע שנות בצורת. לזכותו של אותו משנה למלך מיוחסת טכניקת בנייתן המתוחכמת של הפירמידות בצורתן האופיינית המרשימה, אשר את הראשונה שבהן

העלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך החפילה

2 "דרור המאושר" דיאל בלס

3 לתקן מעידות הרב יצחק פגנר

4 יום הולדת שמח, בני הרב דן טיימקין

6 מתנת יום נישואין חיים ולדר

9 יואל וזן ברלב חמר שניידר

10 הרגשת את הקב"ה? מיכל אריאלי

14 לחוות את ההווה מנוחה פוקס

ביתיים, מותר להניח לפניהם את המאכל שלהם. בעל חיים שאינו יודע לאכול מעצמו, מותר להחזיק אותו כדי להאכיל אותו, משום צער בעלי חיים, כשם שמותר לקיים מצוות שילוח הקן בשבת.

להחזיק אותו בכל יום. האם מותר להחזיקו ולהאכילו בשבת? כל בעלי החיים הם מוקצה בשבת, ואסור להאכיל את בעלי החיים שאינם באחריותו, כדי שלא יבוא לידי צידה. אבל בעלי חיים

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

יש לי תוכי האכלת יד, שחיבים

נופש רוחני מרומם במלון המפואר ניר עציון

הרצאות מרתקות · חדרים מפוארים · עונג של שבת · פעילות לילדים · ארוחות כיד המלך

הבטיחו מקומכם: 073-222-1-270

הרה"ג זמיר כהן

הרב שניר גואטה

פרשת ויחי י"ז-י"ח טבת 1-2.1.21

קיום הנופש מותנה באישור רשויות הבריאות

"דרור המאושר": הוכחה שהאדם לא ירד לעולם הזה רק כדי ליהנות (א')

מה היה קורה לאדם, אם כל רצונותיו תמיד היו מתגשמים?

מחשבתי קטן, אותו נכנה: "דרור המאושר". דמיינו לכם אדם בשם דרור, שכל חייו דרף אחר תענוגות חומריים. עבורם דרס ורמס ברשעות כל מי שעמד בדרכו להשגת הנאותיו. אך דרור מעולם לא היה מרוצה, כי גם אם היה עשיר, לא היה האיש העשיר ביותר בעולם, ויכל להשיג יותר. גם אם זכה בגוף יפה, הרי הגוף מזדקן ונחלש. דרור הצטער על כך שלא השיג כל מה שיכול היה להשיג בעולם הזה, וזו היתה חרטתו היחידה במותו. לאחר פטירתו, קורה דבר מוזר מאוד: מגיע מלאך ולוקח את דרור אל תוך עולם זהה לשלנו, ואומר לו: "כל מה שתרצה יתקיים בעולם הזה. מעתה תקבל את כל רצונותיך ללא מידה וקצף". דרור מופתע עד מאוד. "כנראה שנעשתה כאן איזו טעות, כי שלחו אותי לגן עדן!", הוא קורא בהתלהבות, שמח בעושר הנצחי שניתן לו.

הבחירה בין חומריות לרוחניות היא ביד האדם. אך יהיו אשר יהיו המטרות שבחר, ניצב לפניו כלל ברזל: אדם לעמל יולד. כלומר, אדם שחי בגוף חומרי, אין נפשו בנויה לחיות בעולם הזה לניצח נצחים, אלא לזמן קצוב שבו יעמול עבור מטרה כלשהי. העמל הוא הכרחי וטבעי במציאות שלא ניתן לחיות בלעדיו. כן נאמר בגמרא: "הבטלה מביאה לידי שעמום" (כתובות דף נט, ב), ומבאר רש"י כי פירושו המילה "שעמום" בלשון חכמים הוא "שיגעון!". חז"ל למדו מתוך התורה את נסתרות הנפש, וגילו לנו שהקב"ה ברא את טבע האדם לעבודה ויצירה, כדי שימלא את תכליתו בתיקון עצמו ותיקון העולם. כדי להוכיח זאת לקוראים, הבה נקרא על ניסוי

בעולם הרחב שגורה האמונה שתכלית האדם היא ליהנות. רוב בני האדם רודפים אחרי הנאות העולם, בין אם ישירות ובין בעקיפין (גם כשעובדים ומתמצים, עושים זאת כדי שיוכלו לנפוש וליהנות בשכר עמלם). אך האם ייתכן שהעמל הוא בעצמו המטרה? באיוב נאמר משפט גדול על נפש האדם: "כי אדם לעמל יולד" (פרק ה', ז). פסוק זה מלמד כי טבעו של האדם בחיים הקצרים שקיבל הוא לעמול עבור תכלית ומטרה כלשהי, ובחירתו היחידה היא, עבור מה יעמול: "שאנו משכימים והם משכימים: אנו משכימים לדברי תורה, והם משכימים לדברים בטלים... אנו רצים לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת..." (נוסח הדרן, בסיום מסכת).

המשך בעמוד 7 >>

שבע עובדות

יונתן הלוי

7 עובדות שחשוב לדעת על עשרה בטבת

ביום עשרה בטבת אמורים היו ישראל לגלות מארצם. מדוע המתין הקדוש ברוך הוא עד ט' באב, שנתיים וחצי לאחר מכן?

הוא דוחה אותה ויש לצום בשבת, זאת בניגוד לכל שאר הצומות מדרבנן. מקור דין זה הוא הפסוק ביחזקאל שם נכתב "בעצם היום הזה". הסיבה לכך: "היום הוא קשה לישראל מאוד, יותר מיום חורבן הבית. ומזה מופת כי צרה גדולה היתה, וכל ההתחלות קשות". על פי הלוח העברי הנוהג כיום, עשרה בטבת לא יכול לחול בימים שני ושבת, ולכן דינו של האבודרהם אינו נוהג למעשה. עם זאת, כאשר חל עשרה בטבת בערב שבת (יום שישי, כמו השנה) מתענים באותו יום, אף על פי שבדרך כלל, צומות שחלים ביום שישי נדחים ליום ראשון. 7. ה"חתם סופר", בפירושו לספר ויקרא, כותב כך: "כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב בימיו. נמצא שבכל שנה נתחדש חורבן חדש, וזהו בכל פעם כשמגיע אותו יום של עשרה בטבת, שהתחיל אז למעלה משפט החורבן, כמו כן בכל דור ודור יושבים בית דין של מעלה וגוזרים החורבן של כל שנה ושנה. לכן, ט' באב, שזהו רק על הצרה שעברה לא דחו שבת, אבל תענית י' טבת זהו על ביטול צרה העתידה, ועל כן היה דוחה שבת".

של תלמי המלך, וירדה התורה מגדולתה, ביום ט' בטבת נפטרו מנהיגי העם, עזרא ונחמיה, ובמותם חשכו עיניהם של ישראל באותו הדור. בצום עשרה בטבת, החל המצור על ירושלים. 4. בשנת ג' של"ח הגיע נבוכדנאצר מלך בבל וצר עם חייליו על ירושלים, על מנת למגר ברעב את הנצורים בה ולכבושה. (מלכים ב', כ"ה). במדרש תנחומא על פרשת תזריע מובא כי ביום זה היה אמור עם ישראל לגלות מארצו: "היום היו ראויים לגלות, ומשום הצינה המתין להם הקדוש ברוך הוא והגלם בקיץ". ממדרש זה ניתן ללמוד את רחמיו של הקב"ה על בניו, גם כשהם חוטאים ונגזר עליהם גלות - דחה את הגלות לקיץ, בגלל מזג האוויר הקר. 5. יש הנוהגים בצום עשרה בטבת לקרוא קדיש על יהודים שנספו בשואה, ואין ידוע יום פטירתם. 6. על פי האבודרהם, אם עשרה בטבת חל בשבת

1. עשרה בטבת (יחול השנה ביום שישי, 25.12 למניינם) מציין את תחילת המצור שהטיל נבוכדנצר, מלך בבל על ירושלים ואת תחילתו של הקרב, שבסופו נחרבו ירושלים ובית המקדש ועם ישראל הוגלה לבבל למשך 70 שנה. 2. לבד מעשרה בטבת, נוהגים צומות על החורבן בימים י"ז בתמוז, תשעה באב, וצום גדליה בג' תשרי. בימים אלו (להוציא תשעה באב, החמור מהם) אין אוכלים ואין שותים מעלות השחר ועד צאת הכוכבים. ועוסקים בימים אלו בחשבון נפש ובתשובה. ביום הצום נוהגים להוסיף בתפילה, סליחות הקשורות לצום, וכן קוראים בתורה בפרשת "יחל משה". השנה מתחיל הצום בשעה 5:25 לפנות בוקר. 3. י' בטבת הוא יום שלישי ל-3 ימי פורענות וצרות שהיו לעם ישראל החל מח' בטבת. ביום ח' בטבת תורגמה התורה ליוונית על ידי ציווי

עורך: דודו כהן • עורכת משנה: דבי רייכמן • עריכה גרפית: שני מויאל • הפצה ולוגיסטיקה: תליה זכריה ואסתר שמיר
רוצים לקבל 50 עלונים עד לבית עם שליח, ולהפיץ בבית הכנסת או בסביבתכם הקרובה? חייגו 073-2221388

הידברות מרוממים את הנשמה

ת'כלס
מרגיש שאני
מפספס את
התכלית

בחיוג אחד להידברות, נתאים לך בעז"ה את השיעור שמתאים בדיוק בשבילך וקרוב לאזור מגוריך.

או

השאלה מה אתה מעדיף?

אל תתלבטו! דברו איתנו: 03-610-60-61 מענה 24/6

נגמרו
התירוצים!

הבית היהודי
הרב שמחה כהן

זמן קבוע לשיחה

כאשר בני-הזוג קבעו לעצמם זמן לשיחה, הצורך החזק להבטת הרגשות עובר לזמן שנקבע לשיחה

בני-זוג המבקשים לשמור על מערכת זוגית תקינה, חייבים לקבוע זמן לשיחה יום יומית, שבה יביע כל אחד את רחשי לבו, שאיפותיו, הגיגי מחשבתו, או כל דבר אחר העולה על דעתו. תרומת פגישה-שיחה זו היא מעל ומעבר לפרק הזמן שבו הם משוחחים. השיחה גורמת ליתר הסכמה ביניהם במישורים רבים, ולהפחתת תחושת נתק העוברת על זוגות רבים.

יתרון נוסף לשיחה הקבועה הוא בכך שעצם קיומו של זמן המיועד לשיחה, מפחית במידה רבה את הצורך להביע מידית בכל רגע משעות היממה את הרגשות השונים, גם כאשר בן-הזוג אינו מצוי במצב שקל לו להאזין ולהגיב כפי שמצפה זה שמבקש לפרוק את רגשותיו. עתה, כאשר בני-הזוג קבעו לעצמם זמן לשיחה, הצורך החזק להבטת הרגשות עובר לזמן שנקבע לשיחה, ובזמן זה כל אחד מהם מוכן ואף מעוניין להאזין בהקשבה מלאה למה שיש לשותפו לנישואין לומר.

על כן, כדאי מאוד שבני-הזוג יסדירו לעצמם זמן קבוע לשיחה בין עשרים דקות לחצי שעה. מועדי השיחה ייקבעו לזמן הנוח לשיניהם. מן הנכון שיהיה זה בעת שהילדים כבר ישנים וכשכבר נסתיימו עבודות הבית לאותו יום. או שהם כאלה שאפשר להפסיק את הטיפול בהם.

יתכן שבפעמים הראשונות תהינה הפגישות מלאכותיות וקצת "לחוצות", אך תוך מספר ימים יהפך הדבר לפגישה נעימה וטובה, שתשפר לאין ערוך את מערכת היחסים הזוגית ותפחית מתחים. בעקבות זאת גם בן-זוג שפחות רצה בפגישה מעין זו, ימצא את התועלת הרבה שהדבר מביא לו ולמשפחתו.

בימים הראשונים על בני-הזוג להשתדל מאוד, שלפחות בפגישה זו לא יתקפו זה את זה ולא יעלו לדיון נושאים העשויים להרגיז את אחד הצדדים.

כדאי שבני-הזוג יקבעו לעצמם מראש לכמה זמן הם יישבו לשיחה. זאת כדי לא לכבול את הזולת לשיחה שאין הוא יודע מתי תסתיים, וכן לא לפגוע בזולת אם יש לו תוכנית נוספת שהוא מעוניין לבצע אותה.

כבר הזכרנו בפרקים הקודמים שצורת הגשת ההרצאה, חשובה לא פחות מאשר תוכנה. מבחינה זו, אין הבדל בין הרצאה לשיחה ביתית. לכן, כדי לקדם את השיחה, כדאי שהבעל והאישה יקפידו על הופעה חיצונית נאה, משום שהופעה חיצונית יפה ומסודרת, גורמת לרצון לשהות במחיצת המסודר והנאה. לעומת זאת, הופעה מרושלת גורמת בלא משים לאי רצון מסוים להיות בקרבתו. עובדה זאת, שדברים חיצוניים משפיעים על קשר רגשי, אולי מכאיבה מעט, אך טעות יעשה מי שיתעלם ממנה. לכן, חייבים שני בני-הזוג לדאוג להופעה נאותה גם בבית ועוד יותר מכך כאשר הם יושבים לשיחה שבה הם מתמקדים זה בזה.

כאמור, יש חשיבות והשפעה להופעה נאה, אולם כל זה לא יועיל, אם הבעת הפנים תהיה עצובה וקפואה. לכן, מעל ומעבר להופעה החיצונית, יש להשתדל להאיר פנים, ולשוות להם מבע של שמחה והארת פנים כלפי בן-הזוג. כמו כן יש להשתדל להסתכל בפניו ועיניו של בן-הזוג, כדי להדר עוד יותר במצוות "ואהבת לרעך כמוך".

לרכישת ספרי הרב שמחה כהן חייגו להידרות שופו: 073-222-1250

קוקטייל ההצלחה
הרב יצחק פנוג

לתקן מעידות בדרך הנכונה

המטרה היא לא שבירה והלקאה עצמית, אלא שיפור המעשים

ניקח דוגמא שתעזור לנו להבחין בהבדל בין שני סוגי התשובה עליהם דיברנו בשבוע שעבר. נדמיין לעצמנו מורה בכיתה, שמסיבה כל שהיא התפרץ על אחד התלמידים, צעק עליו והעליב אותו לפני כל התלמידים. לא משנה מה הייתה הסיבה, אם שהתלמיד הרגיז אותו,

או שהמורה עצמו היה עצבני או עייף, והילד היה רק הקש ששבר את גב הגמל. לא משנה הסיבה. התוצאה הייתה פגיעה קשה מאוד בילד. חלף עבר לו הזמן, והמורה נרגע וחושב לעצמו: "מה עשיתי, איך העלבתי את הילד?" הוא מתחרט על מעשיו ומחליט לפייס את הילד בכל מיני פיוסים ודרכי תשובה.

מהי הסיבה האמתית של החרטה? פעמים רבות, זה לא בגלל ההכרה בכך שהמורה עשה מעשה לא ראוי, פגע בילד קשה כל כך, או בגלל הרצון האמתי לפייס ולהרגיע את הילד שנפגע קשה כל כך מעלבונותיו - אלא מצד **אהבה עצמית**, ומצד הפחד שמא יאבד את מקום עבודתו. אולי כבר לא יקבל את הקידום שהוא רצה כל כך. עכשיו ההורים האחרים דיברו עליו מאחורי גבו, הוא כבר לא יהיה המורה המוערך וכו'.

אם כן, שתי נקודות יש בפנינו. אם רוצים לתקן מעידות, נפילות ומעשים לא ראויים - אין לעשות זאת בצורה של הלקאה עצמית והורדת הערך העצמי, "מה אני שווה אחרי שעשיתי מה שעשיתי..." אם אתה נמצא במצב כזה - עצור והבן שאתה לא בכיוון נכון. טעית בדרך. מי שדוחף אותך לכיוון הזה הינו אותו כוח שגרם לך למעוד מלכתחילה, כפי שהוא מכונה ביהדות - "יצר הרע". אל תשתף פעולה. המטרה היא לא שבירה והלקאה עצמית, אלא שיפור המעשים, והדבר הזה יכול להיעשות רק על ידי עידוד, תמיכה ותקווה. כשאתה בא לשפר את המעשים, תבוא מנקודה אמתית וכנה, שהיא שיפור המעשים עצמם, ולא השקטת המצפון זמנית וחזרה לאותה נקודה שוב בזמן מן הזמנים. כך האדם יכול לבנות לעצמו ערך עצמי אמתי, איתן ויציב.

אם נחזור להתחלה, שני דברים עיקריים מעצבים בעיני האדם את הערך העצמי שלו:

1. הצורה בה אני מעריך את הדרך בה אני מתמודד עם אתגרי החיים.
2. הפער בין מה שאני רוצה להיות, צריך להיות, חושב שאני צריך להיות - לבין מה שאני בפועל. למדנו שהפער הזה הכרחי להתקדמות בחיים, ולולי הפער, לא היה רצון להתקדמות. אך צריך להבין שבדרך יהיו קשיים, והם לגיטימיים ואף הכרחיים. לכן אין להישבר מהפער הזה, כיוון שהוא קיים אצל כולם. השאלה שצריכה להישאל היא, עד כמה אתה קשה עם עצמך בעקבות העובדה שעדיין לא הגעת לאן שהיית רוצה להגיע? ככל שנהיה קשים יותר עם עצמנו - הערך העצמי שלנו ירד בעינינו. לכן הגישה הנכונה צריכה להיות גישה תומכת ומעודדת.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנוג 'קוקטייל ההצלחה'. לרכישת היכנסו להידרות שופו או חייגו: 073-222-1250

50% תוס'!
הידרות ומחסני חשמל מבצע חסד מדלייקקקה בנותקי!
בימי החנוכה נאיר את העולם בחסד

1 מחיר נס
חסד מהודר
1 איכות משובחת

מוצ"ש היום האחרון למבצע!

שירות מהיר עד הבית

אנחנו תורמים בשמכם מוצרים לנוקיים
דרך מלקת חסד של ארגון הידרות

בכל קניה שאתם קונים ברשת מחסני חשמל
הרשת הולדת המשתלמת בישראל בין התאריכים 10.12-19.12

הידרות בשת"פ ל חסד עם מחסני חשמל מבצע חסד תקדים, המאפשר כולונו בשמנות ימי החנוכה ליהנות מהמחירים הזולים במדינה על המוצרים האיכותיים ביותר, ובזכות הרכישה שלכם, מחסני חשמל יחלקו **50% מהרווחים** באמצעות מוצרי חשמל, שיגיעו למאות משפחות נוקיות בכל רחבי הארץ. פרטים בסניפים

הסניפים פתוחים לקהל
ברחמים להנחות מממשלה, תוך שמירה על בריאות הלקוחות והעובדים

PAYNGO.CO.IL

חינוך ילדים

הרב אפרים אורשלימי

לשמור על כבודם של הילדים

בבואנו לחנך ילד, עלינו להסתכל עליו כ"נער", דהיינו להסתכל כיצד משפיעה ההחלטה שלנו על הטווח הארוך שלו

אברהם אבינו שלח את הגר ובנה לכיוון המדבר, ושם אחזתו חמה בישמעאל ולא יכול היה לילך ברגליו. ולפי שדרך חולים לשתות הרבה, הגיע מצב שבאמצע המדבר נגמרו המים לשתיה, וכיוון שכך אמרה הגר: "אל אַרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד", השליכה אותו תחת אחד השיחים והתחילה לבכות.

לאורך כל הסיפור אנו רואים שהגר קוראת לישמעאל בשם "ילד". אולם כשבורא עולם שומע את תפילתה, נאמר בתורה: "וַיִּשְׁמַע אֱלֹקִים אֶת קוֹל הַנֶּעֱר, וַיִּקְרָא מְלֶאכֶּת אֱלֹקִים אֶל הַגֵּר מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה לָּךְ הַגֵּר אֵל תִּירָאִי, כִּי שָׁמַע אֱלֹקִים אֶל קוֹל הַנֶּעֱר בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם. קוֹמִי שְׂאִי אֶת הַנֶּעֱר וכו'" אם כן לאורך כל הדרך מקפיד הקב"ה לקרוא לישמעאל בשם "נער", ולא כמו שאמו הגר קראה לו, "ילד". **וצריך להבין** את עניין שינוי הלשונות.

כתשובה לעניין, נוכל ללמוד יסוד בזווית הראיה הנכונה שבה אנו צריכים להסתכל כאשר אנו באים לחנך "ילדים". **הגר ראתה בישמעאל "ילד קטן"**, וממילא לא התייחסה בחומרה למעשיו, ואולי יתכן שמזווית הראיה שלה, היא אכן צדקה כשקראה לישמעאל בשם "ילד". אולם כאן בא השם יתברך ומלמדנו שאל כל ילד צריך להתייחס בשם "נער". גם אם הוא צעיר מאוד, יש בו כל התכונות הנדרשות למיציא התכלית האמתית שלו בחיים. **לכן עלינו לדאוג שהרשמים והמסרים השליליים לא יגיעו ל"ילד" אף בהיותו "ילד"** כי עלינו להסתכל עליו כ"נער", דהיינו עלינו להסתכל על התכלית הסופית שלו. כמו כן יש כאן גם הוראה כללית שלא לבזות ילד, אלא אדרבה, לתת לו את הכבוד הראוי לו כאילו היה נער.

מסופר על הרבנית עליזה שושנה זילברשטיין ע"ה, רעייתו של הגאון הגדול רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, אשר פעם עלו לביתה מספר ילדים, ורצו להראות לרב חוברת חידושים שחיברו על הגמרא. ובהיות שהרב עדיין לא שב מהכולל, היא הציעה לילדים לשבת ולהמתין לבוא הרב. לאחר מספר דקות הגיע כבוד הרב, ואיתו הגיעו מספר אנשים, אשר רצו גם הם לשוחח עם הרב. אולי הם לא שיערו שגם הילדים המתינו בתור והגיעו לפניהם.

כאשר ראתה הרבנית שהאנשים המבוגרים נכנסו לרב לפני הילדים, היא חסה על כבודם של הילדים, ומיהרה להיכנס לחדרו של הרב באומרה, שסליחה, **אין זה הוגן** שאנשים אלו יכנסו לפני הילדים שחיכו כאן מזמן...

בעונותינו הרבים, דבר זה יכול לקרות גם בחיי היום יום שלנו. אם אנו בתור למכולת או בכניסה לפגישה עם אדם מסוים, אנו מבטלים ואומרים: מה בכך אם הילדים היו קודם, הרי להם יש זמן, וכו'...

בבואנו לחנך ילד, ואף בבואנו לקבל החלטה האמורה לשנות את גורלו, עלינו להסתכל עליו כ"נער", דהיינו להסתכל כיצד משפיעה ההחלטה שלנו על הטווח הארוך שלו. או במילים חודרות יותר: איך היינו רוצים לראות את בננו זה הקטן - בעוד כמה שנים...

לשאלות למדור - a0504168883@gmail.com, לרכישת ספרי חינוך ילדים של הרב אפרים אורשלימי חייגו להידברות שופס 073-222-1250

נוער מתמודד

הרב דן טימקין

יום הולדת שמח, בני

זה עושה להם טוב כל כך, שזוכרים, שמציינים, שמפרגנים. שעושים "ביג-דיל" מיום ההולדת שלהם

האם מציינים אצלכם במשפחה ימי-הולדת? איך באמת אתם מציינים את היום הזה? יש בזה כמה גישות: יש כאלה שמתעלמים, יש כאלה שעושים חשבון נפש, יש כאלה שמברכים, ויש כאלה שחוגגים, עם עוגה ובלונים. לכל גישה יש מסורת. המתעלמים תמיד מדגישים שבתורה מוזכר שדווקא הפרעה הוא זה שחגג יום הולדת. אחרים מדברים על יום סגולי לעצירה, להתבוננות, לתכנון העתיד וכמובן לתפילה. ה"בן-איש-חי" כתב ש"יש נוהגין לעשות את יום הלידה ליום-טוב בכל שנה ושנה, וסימן יפה הוא, וכן נוהגים בביתנו" עכ"ל (פרשת ראה, שנה ראשונה).

אשתף אתכם. אני נולדתי למציאות שבה מציינים ימי הולדת. אמא שלי מעתיקה בכל שנה את ימי ההולדת ללוח השנה החדש, וכך הורי היקרים זוכרים תמיד להתקשר ולברך את יקיריהם ביום שבו הם מציינים את יום הולדתם. לא רק משפחה גרעינית נכנסת לרשימה, אלא משפחה מורחבת וחברים. גם כאלה שהקשר איתם על אש נמוכה. זו ההזדמנות להתקשר ולברך. זה מדהים כמה כולם תמיד מתרגשים מתשומת הלב, ואיזה חסד עצום יש בטלפון הזה. אצל בני המשפחה הקרובים יותר, מדובר בהרבה מעבר לברכה, אלא ממש חוגגים, עם מתנות ומפגש משפחתי טעים ומפרגן. כשהתחתנתי, קיבלתי מאמא שלי את הרשימה המלאה שלה, ולרשימה נוספו עם הזמן חברים ומכרים שלי, וגם אני מקפיד להעתיק בכל שנה את ימי ההולדת ליומן (וגם ימי-נישואין וימי-זכרון, יארצייטים משפחתיים ושל גדולי ישראל, אבל זה כבר עניין אחר). גם אני מקפיד לברך את משפחתי וחבני ביום הולדתם, וגם רואה כל פעם מחדש כמה טוב זה עושה להם על הלב, וכמה זה מנהג ראוי.

אני לא חושב שכל מה שעובר עלי, מתאים לכל עם ישראל. ברור לי ש"כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות", וטוב שכך. יש המון יופי בגיוון המנהגים, מכל בחינה. אבל אני חושב שעם ילדים ומתבגרים דבור הזה, כדאי לכולם לאמץ את מנהג משפחתי. זה עושה להם טוב כל כך, שזוכרים, שמציינים, שמפרגנים. שעושים "ביג-דיל" מיום ההולדת שלהם. בכלל, נראה שחלק מההצלחה בחינוך היום מחייבת להרבות בסיבות למסיבות. צריך לחפש הזדמנויות לקנות הרבה הרבה בלונים (יש קשר מדהים בין כמות הבלונים שמקבלים, לבין הבריאות הנפשית והשמחה בבית!). זה ממש עושה טוב בנפש, ולכן צריך לחפש הזדמנויות לעצור את השגרה השוחקת ולמלא מצברים, דרך אוכל טוב, עוגות יום-הולדת עם נרות, עם הרבה סמיילים ופינוקים, פרגונים ומתנות, וגם מוזיקת רקע שמחה. יום הולדת יש רק פעם בשנה, וזה היום שבו בורא העולם החליט שהעולם לא יכול יותר להתקיים בלעדיך. נכון, אלה קלישאות קיטשיות, ובכל זאת, לשמוע אותן ביום-ההולדת עם שלל ברכות אישיות, זה משמח את הלב, מחזק את הקשר, ומייצר מנגינה אופטימית ושמחה יותר בחיינו, ולכן פשוט חבל לפספס את ההזדמנות.

הייתי רוצה להקדיש את הטור הזה באהבה רבה להורים שלי, שבאמת הצליחו ליישם כל חייהם את מה שאני רק אחר כך למדתי להעריך, ובמיוחד לאבא שלי, שחוגג החודש יום-הולדת שמונים. מזל טוב!

לרכישת הספר "בוטר המלאכים", ארגו כלים להורי המתבגר מאת הרב דן טימקין, חייגו להידברות שופס 073-222-1250

לא מזותרים על השיעור של החיים...

הזמינו כעת את הרב יונתן גל-עד

על פי הנחיות משרד הבריאות - ללא עלות - 073-222-1290

שתף ת'חברה

מחשבים חיים מחדש

ומזמינים את החברים אליכם לבית / לביה"כ / או לכל מקום שתבחרו, להתחזק עם הרב יונתן גל-עד, לשעבר קצין מודיעין מצטיין ופעיל תנועת מרצ, שבסקוטלנד הרחוקה גילה את יהדותו

קו ההלכה

הרב ירון אשכנזי

ברכות, קדושת ספרים וקפה

האם מותר לשתות קפה בחו"ל, והאם סיפורי צדיקים חייבים בגניזה?

הבוקר יכול לברך ברכות השחר מחצות הלילה. אבל אם מתכנן לישון לפני שיגיע עלות השחר, לא יברך בלילה, רק בקומו בבוקר משנתו (הלכה ברורה סימן מ"ו סעיף כ').

אכלתי סעודת פת דשנה, וטעייתי ובירכתי ברכת על המחיה במקום ברכת המזון, האם יצאתי ידי חובה, או שצריך לשוב ולברך ברכת המזון?
בדיעבד יצא ידי חובה, ואין צריך לחזור ולברך ברכת המזון, משום שלהלכה אנו נוקטים שברכת מעין שלוש פוטרת בדיעבד את ברכת המזון (משנה ברורה סימן קצ"א סעיף קטן א', יביע אומר חלק ב', או"ח סימן י"ב אות ט').

מה מברכים על מרק "שורבה", שהוא מרק שיש בו אורז?

כידוע שברכת האורז "בורא מיני מזונות" (שולחן ערוך סימן ר"ח סעיף ז'). אמנם במרק שיש בו אורז, תלוי הדבר. אם יש הרבה אורז, באופן שהמרק נחשב טפל לאורז, יברך בורא מיני מזונות. אמנם אם הרוב מרק, והאורז מועט באופן שהאורז טפל למרק, יברך שהכל. ואם יש במרק ירקות, יברך בורא פרי האדמה (שולחן ערוך סימן ר"ח סעיף ב').

הידידות וקו ההלכה בשיירות ללא תשלום, למענם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

וכמו כן הוא הדין אם כותבים סיפור רגיל שבא להמחיש הלכה, שצריך לגנוז סיפור זה (גנזי הקודש פרק י' אות ג').

אני נמצא כעת בטיול באתונה שביוון. יש כאן קפה סטארבקס, שהוא על בסיס חלב סויה. האם מותר לשתות קפה זה?

אף שמעיקר הדין אין איסור לשתות קפה של גויים, והמחמיר תבוא עליו ברכה (כף החיים סימן קי"ג סעיף קטן כ"א), מכל מקום כל דבר שעובר תהליך ייצור או שינוי - ודאי שאסור, ויש חשש של מאכלות אסורות. לכן גם קפה בטעמים אסור לשתות, כי יש בו תערובת תמציות

טעם. ואם כן, ודאי שאסור לשתות קפה על בסיס חלב סויה, שהוא מוצר חדש לגמרי, ויש לחשוש מתמציות טעם של איסור. **השיער שלי קשה ויבש מאוד. אני רוצה לשים ג'ל על השיער בשבת, האם מותר?**

אסור לשים בשבת ג'ל על השיער, ויש בה אסור ממרה.

מאיזו שעה אפשר לומר ברכות השחר?
אדם שהלך לישון וקם מוקדם בבוקר לפני עלות השחר - אם אינו מתכנן לחזור ולישון עד

האם מותר לברך אשר יצר עם מטיק בפה, אני מתכוון כשהמסטיק בצד הפה ולא תוך כדי אכילה?

לכתחילה אסור לעשות כן, כי צריך שיהיה פיו ריק בשעת הברכה, כמו שנאמר "ימלא פי התילתך" שצריך שיהיה פיו מלא בתהילת ה' יתברך בשעת הברכה, אבל בדיעבד אם בירך כאשר המסטיק היה בפיו - יצא ידי חובה ואין צריך לשוב ולברך (שולחן ערוך סימן קע"ב סעיף ב').

האם מותר להניח ספרי קודש על מדרגות ארון הקודש באמצע השבוע, כאשר לא עולים על המדרגות?

אסור בשום אופן להניח ספרי קודש במקום שמיוחד להילוך בני אדם, או במקום שמיועד לעמידה, כמדרגות היכל הקודש (רמ"א י"ד סימן רפ"ב), ואפילו אם זה מקום גבוה שאין רגילות לעמוד עליו כל הזמן, כמו הפיגומים (פרנצ'עס) שהחסידים עומדים עליהם בשעת עריכת השולחן של האדמו"ר (שבת הלוי חלק ט' סימן כ"א).

יש לנו בבית סיפורי צדיקים שמקורם בגמרא ומעובדים לילדים, וכעת הספרים בלו. האם צריך לגנוז אותם, או שאפשר לזרוק אותם לפח?
סיפורי חז"ל, אף אם הם מעובדים לילדים, יש בהם קדושה, וכאשר בלים - חייבים בגניזה,

נפלאות הבריאה

רינת שחר

מנפלאות הבריאה: החסידה

היא ניזונה בין השאר מנחשים, דואגת לילדיה ועושה חסד עם חברותיה בכל הקשור לתזון. כל מה שרציתם לדעת על החסידה

בקוטר של מטר ומעלה, ונוהגת לשוב שנה אחר שנה לאותו הקן לאחר שהן משפצות אותו. הקן הולך וגדל במשך השנים, ועשוי לגבוה לכדי 2-2.5 מטרים. הוא עשוי מענפים וגזרי עצים, ומכוסה ומרופד בעלים, עשב וקש. זוג חסידות לעולם לא יעזוב את הקן ביחד. "הוא" או "היא" תמיד נשארים בבית, על מנת לשמור על הקטנים ועל הקן. בנוסף לכך, בני הזוג קשורים זה לזו למשך כל שנות חייהם, המגיעות ל-12 שנים בטבע. החסידות הגדלות בגני החיות עשויות לחיות אף כ-30 שנה.

כיום, ברוב אזורי אירופה נמצאת אוכלוסיית החסידות בירידה מתמדת, בעיקר במערבה ובמרכזה. סיבותיה של ירידה זו אינן ברורות די הצורך. חסידות רבות נפגעות מחוטי חשמל, מרכבים ומכלי טיס, אך הגרוע מכל הוא יבוש הביצות וזיהום מקורות המים. גם חומרי ההדברה שמשתמשים בהם החקלאים נגד מכרסמים "תורמים" לירידה במספרן.

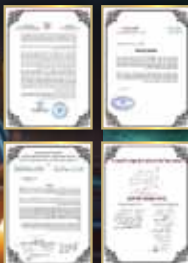
היד וסוככות הכנף הגדולות והשחורות. בראשית האביב, בשובן מ"חופשת החורף", בונות החסידות את קניהן במקומות שטופי שמש, לרוב על צמרות עצים גבוהים, ככתוב: "חסידה ברושים ביתה" (תהילים ק"ד, י"ז).

ברבות השנים החלו רבות מהן לבנות את קניהן על גגות בתים. בעיקר חביבים עליהן ארובות, מגדלים, עמודי חשמל או טחנות קמח העומדות בשטח פתוח. הן אינן אוהבות את העיר הגדולה, ומעדיפות כפרים ועיירות קטנות. אולם הסיבה לכך אינה נעוצה דווקא בחיבתן לטבע, אלא בעובדה כי מזונותיהן המורכבים מצפרדעים, לטאות שונות ומיני רמשים - מצויים באגמים, נהרות או באזורי ביצות, הרחק מהעיר הגדולה. החסידות בונות לעצמן קן גדול מידות, לרוב

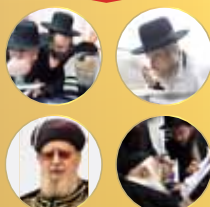
החסידה נמנית בתורה בין העופות הטמאים, אף על פי ששמה מצביע, לכאורה, על כשרות וטוהר. חז"ל אומרים כי שמה ניתן לה משום שהיא עושה חסד עם חברותיה במזונות (חולין ס"ג, א). בעל ה"אמרי אמת" באר זאת: "מאחר שעושה חסד רק עם חברותיה ולא עם אחרים - היא טמאה".

החסידה מעתיקה את מקום מגוריה פעמיים בשנה. בחודשי הקיץ היא מתגוררת במדינות אירופה השונות, ואילו בבוא הסתיו היא נודדת דרומה, לארצות החמות.

החסידה הינה בעל כנף גדול, בעלת רגליים ארוכות ואדומות, וגובהה כמטר. היא מצוידת במקור אדום עז, ארוך, ישר וחד. אורך המקור הינו 15-20 ס"מ, מוטת כנפיה 200 ס"מ, ומשקלה נע בין 2.5-3.5 ק"ג. כל נוצותיה לבנות, למעט אברות

בהסכמת גדולי ישראל

מהיום ב"ה הידברות מאפשרת לך להזמין לבית או לבית הכנסת את הרב חיים פוקס שליט"א המומחה לסגולות ולקמעות עפ"י הקבלה לערב ישועות עוצמתי עם בני משפחה וחברים ובע"ה תתבשר בטוב בקרוב.

שריינו תאריך: 073-2221240

ללת עלות

כל הסגולות האשועות

אצל בית או בביה"כ

עפ"י הנחיות משרד הבריאות

מתנת יום נישואין (א')

אישה צעירה מכינה לבעלה הפתעת יום נישואין. היא זוכרת את כל פרטי הפרטים שהיו דרושים לצורך ההפתעה, ורק דבר אחד היא שוכחת - את התאריך...

לישיבה?".
על החברים הישראליים ידעתי מראש שאין אפילו מה לחשוב. אבל מה לגבי החברים החוצניקים?
מהר מאוד הבנתי, כי התאריך שבו נקבעה החתונה מהווה קושי להשתתפותם בשמחתי. אם החתונה הייתה מתקיימת בסוף אדר, ייתכן שבחורים היו מקדימים את הטיסה לחופשת ניסן בשבוע - שבועיים, ומגיעים לחתונה. גם אם זה היה באמצע החורף, ייתכן שבחברים היו מגיעים. אך חודש לפני מועד החזרה הביתה לפסח, זה הזמן הכי לא מתאים לנסיעה לארצות הברית בעבור החברים שחוזרים עוד חודש לביתם ממילא. איש לא יעזוב את הישיבה לחודש, ואיש לא יחזור לשלושה שבועות... בקיצור, רחוק מכדי להקדים, וקרוב מכדי לטוס ולחזור.

החתונה אמורה הייתה להתקיים באזור מגורי חמי וחמותי שיחיו, שמתגוררים במרחק שש וחצי שעות נסיעה מניו יורק. כמו כן, משך הנסיעה מעיר מגורי הורי לאולם החתונה הוא למעלה משש וחצי שעות, וזוהי טרחה שתגרום לכך, שככל הנראה גם חברי משנות ילדותי הצעירות לא ישתתפו בשמחה. זה גרם לי צער רב וגם חשש גדול. איזו חתונה תהיה לי? מי ירקוד בחתונה שלי? מי ישמח אותי?

שלושה שבועות לפני החתונה, ביום שטסתי חזרה הביתה, נפרדתי בדמעות מדני. הבעתי את הכרת תודתי אליו, שבזכותו התאקלמתי בישיבה והתעליתי בתורה וביראת שמיים, אך

בשבתות דני קבע שנלמד יחד ונקדיש את הזמן לחזרה על הנלמד במשך השבוע. בין שאר מעלותיו היה דבר אחד שהרשים אותי מאוד: מידת האמת. לא לשקר, לא "לעגל פינות". המאמר: "חותמו של הקב"ה אמת" היה שגור על לשונו יותר מכל משפט אחר.

החלטתי שגם אני רוצה להיות כמותו וקיבלתי על עצמי להתרחק מכל שקר. אולי ההגדרה "קיבלתי על עצמי" אינה מדויקת, הרי מדובר בחיוב מן התורה: "מדבר שקר תרחק".

לאחר חמש שנים התארסתי עם בחורה אמריקנית, שאף היא למדה תקופה בארץ. לאחר זמן מה נודע לי, שגם בשידוך שלי נגעה ידו של דני. חמי ביקר בארץ בתקופת "בין הזמנים" ופגש את דני באחד מבתי המדרש בירושלים. הוא סיפר לדני שהוא מחפש חתן לבת שלו, תיאר את סגנון הבחור שהוא מחפש, ואחר כך הוסיף שהוא צריך לבתו את היהלום שבכתר מבין בחורי הישיבה. דני השיב לו שיהלומים יש הרבה, אבל יהלום נקי ומלוטש הוא מכיר אחד, ונקב בשם שלי. כך התארסתי.

החתונה נקבעה לג' באדר, והוחלט שהיא תתקיים בארצות הברית, מכיוון ששתי המשפחות גרות שם. החלטה פשוטה ונבונה, אבל לא לקחתי בחשבון את התוצאה הישירה של זה. רק לאחר שבוע, כשהתחלתי לחשוב על "איך תיראה החתונה שלי", פתאום צפה בי המחשבה: "רגע, איך ישתתפו בה חברי

החלטתי שגם אני רוצה להיות כמותו וקיבלתי על עצמי להתרחק מכל שקר. אולי ההגדרה "קיבלתי על עצמי" אינה מדויקת, הרי מדובר בחיוב מן התורה: "מדבר שקר תרחק".

סיפור מהחיים
חיים ולדר

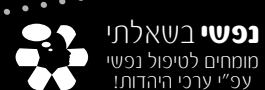
הסיפור שלנו התפרסם מאוד בארצות הברית, ואני שולח אותו שיפורסם בארץ. אולי הוא יחזק אנשים נוספים. אני יליד אמריקה, ניו יורק. בכל שנות ילדותי למדתי סמוך לבית: בגן, בחיידר ובישיבה הקטנה. בגיל תשע עשרה החליטו הורי, אחרי התייעצות עם גדול בתורה, שאלמד בארץ ישראל, בישיבת מיר בירושלים. אף שיש אלפי בחורים מחו"ל שלומדים כאן בארץ מספר שנים, בישיבות בריסק, מיר ועוד, המעבר לא היה פשוט בכלל. כל ההתחלות קשות, והתחלה כזו, בלי שום קרוב בארץ ישראל, קשה פי כמה וכמה, בפרט לטיפוס מופנם ושקט שכמותי. עם הזמן הכרתי חברים, שכמוני ממש באו ממרחק וגלו למקום תורה, ובנוסף להם הכרתי את דני, חבר אחד, יחיד ומיוחד, ירא שמיים ומתמיד עצום עם לב זהב. דני הגיע לישיבה שלוש שנים לפני, והוא הפך לי את התקופה הראשונה והקשה ביותר - לזמן הכי שמח, עליז ומרומם ששייך. הוא הכיר לי מארחים תלמידי חכמים ממוצא אמריקני, שהזמינו אותי לסעודות שבת. הוא דאג לסדר לי חברותות מעולות.

תוך חודש הופסקו כל הפעולות העוינות, גם בפרהסיה וגם בין ילד לאחיו, אך את התחושה עוד לא הצלחנו לבער מן העולם

עם חסיכה
אי אפשר להסתיר
את הרגשות כפנינים!

מרגישים מתח, חרדה,
דיכאון, לחץ נפשית?

עם חסיכה
אנחנו אפשר מעט
להסתיר את הפנינים

נפשי בשאלתי
מומחים לטיפול נפשי
עפ"י ערכי היהדות!
אנו כאן עבורכם | פנו אלינו
073-333-3330
sarap@htv.co.il
- סודיות מובטחת -

היהודי החושב

"דרור המאושר": לא ירדנו לעולם הזה רק כדי ליהנות

» המשך מעמוד 2

מרגע זה בוחר דרור לחיות בארמון מפואר ורחב ידיים, מלא במשרתים. כל מאכל שניתן להעלות על הדעת מוגש לפניו ללא עיכוב. כל האנשים בעולם כולו מעריצים אותו ושמחים למלא את רצונו בכל עת, לעולם אינם בוגדים באמונו ולא סותרים את רצונו בשום צורה או דרך. בכל משחק תמיד מנצח וזוכה. כל האוצרות לפניו, וכל דבר שהוא חפץ לראות או לעשות – תכף ומיד מתגשם לנגד עיניו. במציאות הזו לעולם אין דבר שמעכב את הרצון, אפילו לא לשנייה אחת.

נשמע כמו חלום מתוק? ובכן, חישובו על דרור לאחר כמה חודשים. דרור מגלה שלכסף אין משמעות בעיניו, כי ידיו יהיו מלאות בשטרות אם רק ירצה בכך, ואין לאוצרותיו גבול. אין טעם לאסוף את מה שכבר יש. גם ההנאות בסופו של דבר חוזרות על עצמן בבחינת אותה הגברת בשינוי אדרת. היום אוכל סטייק, מחר דג אפוי, טועם מאכל אחר מאכל, ומה הלאה?

למרבה ההפתעה, דרור מוצא עצמו משועמם עד מוות מכל ההנאות אחריון דף כל ימיו. בנוסף, הוא מוצא שכל האנשים סביבו משעממים להחריד, שהרי לעולם אינם יכולים להתנגד לו, ולא להפתיעו ברצונות אישיים שעלולים לנגוד את רצונו. גם אין טעם לשחק במשחקים – כי תמיד ינצח בקלות ובמהירות; אף שחקן או תחרות לא יכולים לאתגר את רצונו.

לאחר זמן לא רב, דרור מבקש גיוון, חידוש, עניין. ברוב ייאוש הוא מבקש להפסיד, להיזק, אך מגלה שגם ההפסד והנזק צפויים מראש – ותואמים לחלוטין לרצונו. ברגע שלבו חפץ להפסיד, מפסיד, ולפני שההפסד מסוגל להציק לו, הוא מנצח. אם ירצה שמישהו יתווכח איתו, המשרת יעשה זאת בדיוק כפי דמיונו, ולכן יהיו דבריו צפויים מראש ולא ירגישו כמו ויכוח.

במציאות הזאת לא ניתן לדרור אפילו רגע בודד של עיכוב הרצון, או סתירה לרצון. אין מאבק ולא תחרות ולא תחושת הישג. כעבור מספר שנים או עשרות שנים דרור מתחיל לקוץ ב"גן העדן" שקיבל...

על סופו של דרור, ומוסר ההשכל של המשל, נקרא בעז"ה בכתבה הבאה.

רחוקה מהעיר שלנו בארצות הברית. החתן והכלה הודיעו שהם חיכו מספיק זמן, והם רוצים לקיים את החתונה במהירות האפשרית. וכך נקבעה החתונה לראש חודש אדר, להרבות שמחה נוספת בחודש השמח. אף שהיה ברור, כי בכל מקום בגלובוס שתתקיים החתונה נגיע אליה – החתונה דווקא נקבעה לאולם באוהיו, שבה אנו מתגוררים, בסך הכול שעה נסיעה מהבית שלנו.

•••

ראש חודש אדר. יום החתונה של דני הגיע. וכאן בעצם מתחיל הסיפור שלנו. בדרך לכולל חשבתי על כך, שבימים האחרונים היינו טרודים בגלל הבת שלי, שלא הרגישה כל-כך טוב, ולא יצא לנו לדבר על החתונה. נו, אז מה? כל רגע צריך להזכיר את החתונה המתקרבת?

היות שאין לי רכב, ידעתי שניאלץ לנסוע לאולם באוטובוס, מה שלוקח הרבה יותר זמן. ולכן יצאתי מהכולל מוקדם יותר. אני נכנס הביתה ורואה את אשתי מתארגנת ליציאה. כנראה נשים מתחילות להתארגן הרבה לפנינו, הגברים... ואז אשתי, במבט צופן סוד, מודיעה: "וואו, טוב שבדיוק היום הגעת מוקדם. מה, הרגשת משהו? טוב, לא משנה. ארגנתי לילדים בייבי סיטר. יוצאים".

לא בדיוק הבנתי מה הייתי אמור להרגיש, אבל בסדר. העיקר שהיא כבר מסיימת להתארגן. האמת שחשבתי שניסע לחתונה עם הילדים, אבל אשתי מבינה בילדים יותר טוב ממני.

בחוף מחכה לנו מונית, ואשתי פותחת את הדלת ומכריזה חגיגית: "יום נישואין מוקדם שמח".

עכשיו משהו כבר לא הריח לי טוב. "דגע, לאן נוסעים עכשיו?" שאלתי. ואשתי משיבה: "הפתעה. חכה ותראה". ואני לא מוציא הגה. **המשך בשבוע הבא.**

לרכישת ספרו החדש של חיים ולדר "אנשים מספרים על עצמם 1 ו" ושאר ספריו לילדים, מבוגרים ונוער, הייגו להידברות שופר: 095-12-222-073 או באתר shops.hidabroot.org

היה גם קורטוב של כאב בפרידה הזו, בגלל הידיעה שהוא ושאר חברי לא יוכלו להשתתף בשמחה. דני ליווה אותי לשדה התעופה, ובדרך סיפרתי לו על החשש שלי מחתונה בלי חברים. דני הרגיע אותי, כי הוא בטוח שהחתונה תהיה שמחה, ושהוא יתפלל למעני שאהיה חתן שמח ומאושר.

•••

יום החתונה הגיע. אני נכנס לאולם, וכאן היכתה לי הפתעה בלתי רגילה. בפתח האולם מקבלים את פני אחד עשר חברי הטובים מ"מיר", ובנוסף, שלושה שולחנות מלאים בחברי ילדות משכונת הורי. התברר כי דני הוא שארגן הכול. הוא השיג מימון לחצי מעלות הכרטיסים מתורם שהיינו מתארחים אצלו בלילות שבת. הוא הגיע להסדר, שרבע נוסף מעלות הכרטיסים אבי וחמי שיחיו ישלמו, ואת השאר שילמו החברים.

הוא גם דאג לאוטובוס נוח ומרווח שיצא לפני הצהריים משכונת הורי, ודאג ליידע, לעודד ולשכנע חברים ומכרים שלי שיבואו לשמחתי. הוא בירושלים, ומצודתו פרוסה ברחבי ארצות הברית. לא היו בי מילים שיכולות להביע מעט מהתודה שלי אליו. הייתה זו מלאכת הפקה של ממש, גיוס אנשים, משאבים ותקציבים, ארגון ושינוע, הכול בשביל לשמח חתן. כלומר אותי.

•••

תשע שנים עברו. אני ואשתי דסי שתחי', גרים בסמיכות לחמי, כשאני זוכה לשקוד על התורה הקדושה. בינתיים ברוך ה' זכינו לשני בנים ולבת מתוקים, בלי עין הרע.

ודני עדיין רווק. גם בשיבה כמו "מיר", בחור בגילו של דני (34) זה כבר לא דבר כל-כך מצוי. דני עדיין עם הכוחות והמרץ שהיו לו לפני חמש עשרה שנה, שוקד על תלמודו בלי הפסקה. אני ואשתי לא מפסיקים להתפלל על דניאל בן רבקה שיזכה כבר להקים את ביתו.

וברוך ה' באמצע חנוכה, כשאנחנו מתקרבים לתום השנה העשירית, הגיעה הבשורה שדני התארס. שמחתנו הייתה כפולה ומכופלת, כשהתברר שהכלה גרה באזור שלנו, וככל הנראה דני ואשתו לעתיד יבואו לגור בעיר שלא

זו ההזדמנות שלך

למנף את הכישורים שלך!

יש לך יכולת הקשבה? כולם מבקשים עצה ממך? היית רוצה להתמקצע ולהרוויח מזה?

זה הזמן שלך
להתקדם
בחיים!
בעז"ה

ועכשיו גם בזום!
לקבלת תכנית הלימודים
הקדימו והתקשרו:
073-222-1280

תעודה
בייחוד
הקורס

הקורס אי"ה יתיקיים בשיטת לימוד מרוחק, וכן ייתכנו מפגשים פרונטליים בבית הידברות בהפרידה מלאה עפ"י הוראות משרד הבריאות

ימי שני | החל מ' מ' טבת | 21.12.2020

שעות: 19:00 - 22:00

היברות מזמינה אותך לקורס בנושא מרתק **יסודות הפסיכותרפיה** בראי היהדות בהנחיית הרב אייל אונגר ראש מרכז הישיגים הנושאים הנלמדים: זהות האדם וההשפעה על חייו | אמנות המחשבות | עיוותי חשיבה ואמונות מגבילות | כעסים ומתחים | התמכרויות | פרפקציוניזם רדיפת השלימות | התמודדות עם לחץ חברתי | דיכאון, דאגות, חרדות | ועוד

שלום ואמת

הרב אלחנן שלום
אלגרווד

האם תקיעת כף מחייבת?

"אבל לחצנו ידיים", אמר הקבלן. האם לחיצת היד חותמת את החוזה?

מטעם "מרכז הבוררות", המסקנה הייתה שבשוק השיפוצים והרחבות הדירה, רק חתימה על חוזה בין הצדדים מחייבת את שניהם ונחשבת כ"קניין", ולא תקיעת כף. לכן יהודה אינו מחויב למר צ, ולכאורה יכול לחזור בו מההתקשרות איתו.

ברם, נפסק להלכה (שו"ע חושן משפט) שגם במקרה שההתקשרות העסקית בין הצדדים הייתה "בדברים בלבד" - כלומר דיבור שאינו מחייב מבחינה הלכתית, "כל החוזר בו, בין לוקח בין מוכר... הרי זה ממחוסרי אמנה, ואין רוח חכמים נוחה הימנו". ובמקרה שהצד החוזר בו עושה זאת משום שמצא עסקה משתלמת יותר מבחינה כלכלית, נחלקו הפוסקים האם יכול לחזור בו ולא נחשב כ"מחוסר אמנה", או שעדיין ראוי שלא יחזור בו, ואם כן חוזר בו - נחשב כ"מחוסר אמנה". להלכה, נפסק שיכול לחזור בו. **פסק ההלכה של "מרכז הבוררות":** תקיעת הכף בין יהודה לבין משה הקבלן אינה מחייבת, ולכן יהודה יכול לבטל את הסיכום ביניהם ולסגור עם קבלן אחר, ואף יכול לעשות זאת לכתחילה ולא נחשב כ"מחוסר אמנה", משום שישנו הפרש מחירים ניכר בין שני הקבלנים.

מקורות: שו"ע יורה דעה סימן רל"ט סעיף ב'. משפט הקניין ח"ג עמוד שע"ד. שו"ע חושן משפט סימן ר"ד סעיף ז'. ערוך השולחן חושן משפט סימן ר"ד סעיף ח'.

הרב אלחנן שלום אלגרווד הוא דיין מטעם המרכז לבוררות שעי" הדיברות. mamonot@htv.co.il

ל"מרכז לבוררות שלום ואמת" על מנת לקבל פסק דין נכון וצודק.

לחיצת הידיים בין הצדדים נקראת בלשון הפוסקים "תקיעת כף".

ישנו דיון מסועף ומורכב בין הפוסקים מהי המשמעות של תקיעת כף.

נפסק בשולחן ערוך, ש"תקיעת כף דינה כדיון שאר שבועות", אולם כותב השו"ע שזהו רק כאשר האדם תוקע את כפו בדרך שבועה, אבל כאשר תוקע את כפו כדרך הסוחרים שתוקעים כפם זה לזה כדי לקיים את המשא ומתן ביניהם - אין לה דין שבועה כלל.

אם כן, בנידון השאלה יש לדון האם תקיעת הכף בין יהודה לבין משה הקבלן נחשבת כ"קניין סיטומתא", שפירושו "קניין הנהוג ומקובל באותו מקום" (ואף על פי שקניין זה אינו עומד בתנאי הקניינים הרגילים שהובאו בחז"ל, בכל אופן הוא

תקף, משום שהמנהג המקובל גורם לכך ששני הצדדים גמרו בדעתם והסכימו לקנות באופן זה), שמחייבת את יהודה ומונעת ממנו מלבטל את ההתקשרות העסקית עם משה הקבלן?

נפסק להלכה שתקיעת כף נחשבת כ"קניין סיטומתא" רק במקום שהמנהג הוא לגמור את המשא ומתן ביניהם בתקיעת כף. אבל במקום שהמנהג הוא שתקיעת כף נחשבת רק כנימוס חברתי - היא אינה נחשבת כקניין ואינה מחייבת. לאחר בירור מעמיק ומקיף של הדיין-הבורר

לפני כעשרים שנה, יהודה קנה דירת קרקע באחת מערי הדרום. הדירה הייתה בגודל של 70 מ"ר, ובאותו זמן הספיקה די והותר לצרכיו. עם השנים, משפחתו גדלה, ב"ה. הצפיפות בדירה נהייתה בלתי נסבלת, והוא החליט להרחיב את דירתו. יהודה בירר היטב אודות קבלן שיפוצים אמין וזול, והגיע לקבלן בשם משה צ.

הם נפגשו לצורך הצעת מחיר. בתום הפגישה, יהודה לחץ ידיים עם הקבלן משה, וסוכם ביניהם שבמהלך השבוע יגיע יהודה למשרד של הקבלן לצורך חתימת חוזה עבודה בין הצדדים.

באותו ערב שוחח יהודה עם דוד אחיו, וסיפר לו על ההחלטה לשפץ את ביתם. דוד הציע לו לפנות לקבלן מומחה שהוא מכיר בשם אליהו, ולקבל הצעת מחיר. יהודה התקשר אל הקבלן אליהו, שוחח עמו בטלפון, וקיבל ממנו הצעת מחיר זולה יותר. הוא החליט לקחת את אליהו כקבלן, משום שהחיסכון הכספי הוא משמעותי, והוא יוכל להשקיע את הפרש בשדרוג השיפוץ הפנימי של ההרחבה.

ביום המחרת התקשר יהודה למשה הקבלן, והודיע לו על ביטול ההתקשרות ביניהם. משה כעס מאוד, ואמר שמבחינתו לחיצת הידיים היא מחייבת כמו חתימה על חוזה עבודה, ושיהודה אינו יכול לחזור בו.

מאחר שהצדדים לא הגיעו להסכמה ביניהם, הם החליטו לפנות

רגע למחשבה

אמרות

על די ההכנה בפה, "לכבוד שבת קודש", מורידים שפע וברכה מלמעלה. (רבי מנחם מנדל מריימנוב)

שבת - מקורה בחכמה, למעלה מהדעת. לכן אין אומרים בה "אתה חונן". (רבי שמואל מסוכצ'וב)

חידה

תרנגול בלול

מדוע לא סביר למצוא בירושלים שרידים של לולי תרנגולות, שמקורם בתקופת בית המקדש?

פתרון החידה מעלון וישלח:

עליהם לבצע 3 העברות. אם נבדוק את כל הנתונים, נראה שלאחר שמקוּזים את הסכמים שמגיעים לכל אחד, הרי שלכל אחד מהחברים, מלבד דן, ישנו חוב של 100 ₪ בלבד. כל החובות האלה מתנקזים לדן, שאמנם חייב 100 ₪, אך אלו מתקזזים עם 400 השקלים שחייבים לו. לכן אם נפתלי, נד ואשר יתנו כל אחד לדן 100 ₪, יסתיימו כל נגלוגי החובות.

הידברות שלום, במה נוכל לעזור?

- מזכירות הידברות 03-6166614
- יעוץ למתחזקים בתחילת הדרך 03-6106061
- יעוצים לשלום בית 073-2221310
- יעוץ לנשים בנושא טהרת המשפחה 02-6301522
- הזמנת חוגי בית / הפרשת חלה (בחינם) 073-2221290
- תמיכה וסיוע לנשים בהריון 052-9551591
- דיווח וסיוע במקרי התבוללות 052-9551591
- הזמנת הרב בצרי לערב בביתכם (בחינם) 073-2221240
- סדנאות בית הידברות 073-2221300/371
- הידברות שופט (מכירות) 073-2221250
- מניו להפצת עלון השבת 073-2221388
- נפשי בשאלתי 073-3333331
- מיזם צופיה 073-3333333

קבלת 2 הלכות ביום, בוטסאפ או במייל hidabroot.org.vp4.me/2halachot

הידברות *osle*

רוצים לארגן שיעור מוסר יומי? מחיר מיוחד ברכישת 10 ספרים ומעלה כולל שליח חיים עד הבית!!

ספר אוצרות מוסר המבואר

אוצר המאגד בתוכו 6 ספרי מוסר יסודיים עם ביאורים נפלאים, מחולקים ללימוד יומי, לטיום הספר תוך שנה אחת בלבד!! מסילת ישרים, שערי תשובה, אורחות צדיקים, תומר דבורה, ספר הישר, שערי קדושה, וכן לקט אגרות מוסר.

מתחין לכם בהידברות שופט: 073-222-1250 • shops.hidabroot.org

בע"ה
כעור שנה
מחום תהיה
אדם אחר
לגמרי

"לא ידענו איך לשלב בין עולם הציור לעולם התורה, עד שהגיע המשבר"

דן ויואל בר-לב נולדו עם חיבור עמוק לציור, אך חשבו שאין לכך מקום בעבודת ה'. דווקא דרך המשברים שעברו שניהם, הם גילו איך אפשר לשלב את הכל

עברתי קשיים רבים, ורק בגיל 17, ממש כמו דן, הבנתי שיש מקום לציור בחיים שלי, ובכלל בעולם היהודי. עם הזמן גיליתי שצרכני הקומיקס היחידים בישראל מגיעים מהציבור החרדי והדתי, כי בציבור הכללי אין כמעט ספרי קומיקס, ורובם בכלל מיובאים מחו"ל ומתורגמים לעברית. הבנתי שאם לא יהיו ציירי קומיקס שומרי מצוות, לא יהיה מי שיעשה את העבודה הזו, וכך התחלתי ללמוד מדן את אמנות הציור המקצועי."

עם כל המשברים שעברת, איך החזקת בדרך התורה?

"ברוך השם לא עזבתי את דרך התורה, בגלל שיחד עם כל הכאב שעברתי, נבנה דבר נוסף. למרות הקשיים בביטוי האמנות, גדלתי במקום שחקק בתוכי את החיבור לה' באופן חזק מאוד. בנוסף, זכיתי לאורך הדרך להרבה אנשי חינוך טובים, שעזרו לי להגיע למקום בריא ומחובר יותר לעצמי. ברגע שנוצר החיבור הזה, גם הרצון לצייר מצא את מקומו הנכון, ועוד יותר מכך, הרגשתי צורך לתת ולהשפיע דווקא בתוך עולמם של שומרי המצוות. ראיתי לנכון לעזור לאנשים שנמצאים במקום בו אני הייתי - לחזור בתשובה, גם אל הדרך השמחה של שמירת המצוות, וגם אל מי שהם באמת."

קומיקס מדבר

כיום, אחרי תקופה ארוכה בה ציירו האחים עבור ספרים שכתבו אחרים, הם החליטו ללכת צעד אחד קדימה. "הוצאנו ספר בשם 'אלי קופטר', שכתבנו ואייירנו, אבל זה לא מסתיים בזאת", הם אומרים. "יצרנו גם פורמט חדש לקומיקס בשם 'קומיקולי' - שזהו בעצם שילוב של קומיקס עם אפקטים קוליים. הטוויסט שיצרנו בספר הזה הוא שהפרדנו אותו למשבצות, ומהן יצרנו מצגת עם הקראה מונפשת של הטקסטים. כל מי שראה את הקומיקולי ישב מולו מרוקק מתחילה ועד סוף, ובקרוב הוא יעלה גם לאתר ילדי הקירוב של הדיברות, והם יוכלו לצפות בו."

לסיום, אומר דן, "דבי נחמן מברסלב אומר שיש בהתבודדות יתרון גדול, כי התבודדות היא דרך חדשה שמלאכי החבלה לא מכירים בעבודת השם, ולכן לא מנסים לעצור אותה. אז התחושה שלנו היא שמלאכי חבלה מכירים גם את דרכי הקירוב הסטנדרטיות, אבל קומיקס לא נראה להם כמו דרך הגיונית לעשות זאת, ולכן שם הם לא נמצאים. מבחינתנו ציורי הקומיקס הם כלי נפלא כדי להעביר לילדים אמונה, שמחה וביטחון, מתוך תוכן מרתק וראוי, אשר משפיע עליהם לטובה. זו השליחות שלנו, ודרכה אנחנו מקווים לפרסם ככל האפשר את שמו של הקב"ה בעולם."

הקומיקס המקצועי. "הורי ראו שאני יושב בבית בחוסר מעש, והבינו שעלי לפחות למצוא תעסוקה. הם לקחו אותי למאייר הקומיקס הנודע דוד גולדשמידט (המפורסם בשם 'אלי וגולד'), ולצייר יוני גרשטיין. שניהם העבירו אלי עבודות שלא יכלו לקחת מפאת קוצר הזמן. דרכם גם הכרתי את מחבר הקומיקסים הנודע, הרב אברהם אוחיון, וכך התחלתי לצייר את הפרויקטים הראשונים שלי."

בהיותו בן 28, תוך כדי אחד הניסיונות שלו בעולם העסקים, עבר דן נפילה כלכלית קשה. "נכנסתי לחובות גדולים, והמצוקה הגדולה לא הותירה לי ברירה, מלבד להרים את העיניים לשמיים ולבקש עזרה", הוא אומר. מתוך אותה ראייה בהירה, נוצר גם בנפשו של דן משהו חדש. "ראיתי שאפשר לעבור את התקופה הזו לאט ובטוח, בעזרת ה', ויישוב הדעת הזה עזר לי לחזור ולהתחבר לבורא עולם באמת. חזרתי לכולל, ומתוך שיחות עם חברים התחלתי לקבל מענה לכאבים הפנימיים שלי, ולשאלות שלא העזתי לגעת בהן בבחורותי. פתאום גיליתי והרגשתי שתורה ועבודת ה' הם טוב פנימי ונצחי, שמאליו רצים אליו. אם בעבר, עבודת ה' נראתה לי כמו טיפוס בקושי רב על הר גבוה, הבנתי שכאשר החיבור למצוות מגיע מאהבה, בכלל לא רואים שום הר, ולהיפך - שמחים ורוקדים על כל פעולה או מאמץ שאפשר לעשות למען הבורא. עם זאת אדם צריך לדעת שישנן עליות וירידות, זמנים טובים יותר וקשים יותר, אבל אם הוא יודע ומוכן לכך מראש, אינו נבהל."

הנפש שלי היתה מחוברת לאמנות

יואל, אחיו של דן, עבר מסע דומה. "כבר מגיל צעיר נמשכתי לציור, הוא אומר. "כשהייתי בן 13 הסביבה לא הבינה עד כמה אני מחובר לציור, הם ראו את זה כבריחה שלי מהלימודים, ודבר זה יצר קרע גדול בנפש שלי, שהייתה מחוברת לאמנות. המצב התגלגל לידי כך שבתקופת הישיבה הקטנה

דן ויואל בר-לב הם זוג אחים העוסקים באיור קומיקס, שספרים רבים כבר עברו תחת ידיהם. "טיטאניק" ו"ניצחתי אותך אייכמן", אשר נכתבו על ידי הרב אברהם אוחיון, הם רק דוגמה אחת לכך. אלא שהדרך לעיסוק הלא שגרתי לא היתה קלה עבורם.

החמרת ונשברתי

את ילדותם החלו האחים בר-לב בצרפת, ממנה עלו ארצה בגיל צעיר. "אני הייתי בן 8 כשהגענו לארץ, ויואל בן 3", אומר דן. "הגענו למרכז קליטה, ולמדנו בתלמוד תורה בו היו כמה ילדים צרפתים בודדים בין אמריקאים רבים, ולי לא היה קל לקלוט את השפה העברית או להתחבר לילדים החדשים. משום כך, ישבתי זמן רב לבדי בתוך עולם הדמיון שלי, וציריתי במשך שעות. במשך תקופה ארוכה לא התקדמתי בלימודי העברית, ולכן גם לא הצלחתי בלימודים". בהיותו בן 13, חל שינוי בנפשו של דן. "סוף סוף הצלחתי להתקדם בעברית, וגם הרגשתי צורך גדול להתקרב לה'. כך התחלתי להשקיע יותר ויותר בעבודת ה' ובלמוד התורה, וזה יכול היה להישמע נפלא, אלא שאצלי התחושה היתה אחרת. מה שקרה הוא, שהשקעתי את כל הכוחות והרצונות שלי בזה, הרבה מעבר למה שיוכלתי. ברמה החיצונית הייתי תלמיד מצטיין ממש, אבל פנימה בתוכי נכנסתי למתח רב סביב עבודת ה' ולדרישה נוקשה מאוד מול עצמי. חשבתי שהעיקר בעבודת ה' הוא "לשבור את הרע שבי" ולפעול נגד הרצונות הלא טובים שלי, או אלה שאינם מספיק רוחניים. מתוך תפיסה של ילד, גם לקחתי את הדברים לקיצוניות לא בריאה. היה לי רצון פנימי אמיתי, אבל תפיסה לא נכונה של 'איך עושים את זה'. עבדתי כך בכוח ובמאמץ עצום במשך שלוש או ארבע שנים, עד שהגעתי למצב שאני לא יכול יותר, ופשוט נשברתי. בגיל 17 רציתי מאוד להמשיך להשקיע, ולחזור להתלהבות הראשונית, אבל המציאות היתה שכבר לא הייתי מסוגל לפתוח ספר."

לאורך כל אותה תקופה, המשכת לצייר?

"המשכתי לצייר, אבל לא ראיתי איפה זה נכנס בתוך העולם היהודי שלי, כי בתפיסה השגויה שלי - לא היה מקום לשום דבר מלבד לימוד תורה. אבל הקב"ה ריחם עלי ונתן לי להישבר, וכך מצאתי את המקום של היצירה בעבודת ה'". כך, אחרי תקופה בה היה דן חלק מהזמן בבית וחלק בישיבה, נוצר החיבור הראשון שלו עם עולם

מחלקת שלום בית בהיברות, עם מיטב המומחים לשלום בית. מזמינה אתכם למבחן סדנאות זוגיות בזום. ללא חשיפת המשתתפים.

בין הנושאים שיועברו בסדנאות:

- תקשורת
- זווית נכונה
- תהליכים קונסטריים בזוגיות
- כיצד לחזק את הזוגיות?
- דפוסי התנהגות ופטרנס בזוגיות
- שיח וביקורת במשפחה
- חזית אחת בחינוך הילדים

מחלקת שלום בית בהיברות, עם מיטב המומחים לשלום בית. מזמינה אתכם למבחן סדנאות זוגיות בזום. ללא חשיפת המשתתפים.

פרחית ימנים נבחרה את המועד הנחמד לכם:

יום א', 19 במרץ 2024 - 19:00 - 21:00

יום ד', 21 במרץ 2024 - 19:00 - 21:00

יום א', 26 במרץ 2024 - 19:00 - 21:00

יום ד', 28 במרץ 2024 - 19:00 - 21:00

הרב דוד ברוך

הרב יצחק הרצל

הרב אברהם סימון טוב

הרב יובל סודאי

הרב אליהו נקיש

הרב מיכאל ברוך

הרב שמואל אזולניס

הרב יאיר צבי

מחזקים בעד"ה את התא המשפחתי מבלי לצאת מהבית

לפרטים נוספים ולהרשמה צרו עימנו קשר

073-222-1310 eliyahun@htv.co.il

"הרגשתי שהקב"ה מתגלה אליי"

מאיר דלנגה עבר מוות קליני. בהמשך ניצלו חייו כשהוא נמנע מלעלות על קומנדקר שעלה בלהבות, אך בכל זאת הוא המשיך לשקוע בביצת החיים ללא אמונה. שנים לאחר מכן, בעודו שחקן תיאטרון מצליח, התרחש המהפך של חייו

מבריק להצגה עצמאית. הסתערת על המלאכה, כשאני מרגיש שמחה גדולה בלב ומרוצה מאוד מעצמי. בתוך חודש כבר כתבתי תכנית, שיפצתי אותה, בניתי תפאורה והתחלתי לעבוד בין אולמי אירועים שונים ולשווק את עצמי.

"יום אחד הופעתי באחד התיאטראות הגדולים, ובסיום ההצגה ניגש אלי כתב של ערוץ מפורסם שביקש לראיין אותי על התכנית שלי. התראיינתי בשמחה, ובסיום הראיון הוא שאל אותי: 'מהיכן הגיעו הרעיונות המיוחדים האלו?'. מצאתי את עצמי בשידור חי, קבל עם ועדה, מרים ידיים לשמיים ואומר לו את האמת: 'זה הגיע מלמעלה'. המראיין הקשה בתימהון: 'אבל איך דתי'. אמרתי לו: 'נכון, אבל אני מאמין שהבורא שומע תפילות, הנה, עובדה'. זו הייתה הפעם הראשונה בה העליתי על שפתי את התחושות שהיו עד אז עמוק בלב - אני מאמין בתפילות ובקיומו של בורא עולם". מאותו רגע התחיל תהליך מופלא של חזרה בתשובה, שדלנגה בעצמו אינו מצליח להסבירו. את הצעד הראשון הוא זוקף לזכותו של חבר טוב שבא לבקר, לאחר שעשה כבודו בחייו ומיהודי שרחוק מיהדותו לגמרי חזר בתשובה והפך לאברך.

"ישבנו יחד, הוא שוחח איתי על חייו ואמרתי לו שאני חושב שהוא אומר דברים של טעם, ונראה שיש בהם הרבה מן ההיגיון. חברי החליט להתקיל אותי: 'אם אתה באמת רואה טעם בדברי, אז יש לי רעיון בשבילך. יש בתל אביב מקום שנקרא 'בית נעשה ונשמע', שמוסרים בו הרצאות ושיעורים תורניים. בוא לבקר שם".

"זה כבר היה נשמע לי יותר מדי", נזכר דלנגה, "הסברתי לחבר שאני עסוק מאוד בקידום המופע הפרטי שלי, ושאינן לי זמן להרצאות, אבל חברי הגיב במשפט קצר: 'אתה יהודי, נכון?'. השבתי לו בעלבון: 'אני יהודי בוודאות, וגם סבא וסבתא שלי נרצחו בשואה רק בגלל היותם יהודים'. 'אם כן', אמר לי החבר, 'אתה לא חושב שהגיע הרגע שתבדוק סוף-סוף את השורשים של היהדות שלך?'. זה טלטל אותי. יומיים לאחר מכן כבר מצאתי את עצמי ב'בית נעשה ונשמע' בתל אביב". אל הישיבה הוא הגיע לביקור בהמשך, כשהוא בטוח בלבו שיהיה זה 'דק לשבת אחת'. אלא שהשבת הזו הובילה אותו ללא מעט תהיות ושאלות, שגררו בעקבותיהן השתתפות בסמינריון של חמישה ימים. בסיומו של הסמינריון הוא קנה לראשונה בחייו כיפה וציצית, עלה על הבמה והודיע לפני מאות המשתתפים: "משה אמת ותורתו אמת".

כשמאיר דלנגה מספר על כך, הוא דומע מהתרגשות. "עברו מאז יותר מ-30 שנה", הוא אומר, "הכיפה והציצית לא עוזבות אותי. המשכתי ואני ממשיך עד היום להופיע על במות, רק שהפעם אני נמצא מן העבר השני, במטרה לחזק ולקדש שם שמיים. אני מתפלל בכל יום שהקב"ה ימשיך ויזכה אותי לראות אותו מקרוב, ולהמשיך לחוש את מתיקות התורה והמצוות".

טקס בו אמורה היחידה שלנו להשתתף. הוא מסר לי את הדף, ואני לקחתי אותו בידי והתארגנתי לצאת אל הטקס. עמדתי עם חיילים נוספים על שפת הכביש והתחלנו - היו מאתנו שנכנסו אל תוך משאית והיו שנסעו בקומנדקר. אני התכוונתי לעלות לקומנדקר ואף הייתי עם רגל אחת בפנים, אך ברגע האחרון הגיע חברי הטוב ומשך אותי משם כשהוא מתעקש שנעלה למשאית.

אני זוכר את עצמי מתווכח אתו, והוא סוחב אותי בכוח. כך יצאנו לדרך, ואחרי קילומטר וחצי של נסיעה נשמע 'בום' חזק מאוד עם הבזק אור. המשאית שלנו נעצרה ואנו קפצנו ממנה עם כלי נשק שלופים וגילינו מחזה בלהות: הקומנדקר עלה על מוקש, ובעקבות כך התהפך על גבו והחל לבעור. החיילים שהיו בתוכו, בדיוק היכן שאני הייתי צריך להיות, הפכו להיות חלק מאותה מאכולת אש. רבים מהם, למרבה הצער, לא שרדו את המאורע.

"לטקס בו הייתי אמור להשתתף לא הגעתי באותו יום, אך אחרי שהמשאית הובילה אותי ואת חברי הנסערים למקום בו היינו אמורים לישון, שמתי לב שידי קמוצה. כשפתחתי אותה גיליתי בתוכה את התפילה: 'קל מלא רחמים', ופרצתי בבכי..."

לא הייתי דתי, אבל מאמין

למרות ההבזקים שהיו פה ושם בחייו, מציין דלנגה שהוא המשיך בשגרת החיים שהכיר מילדותו. "לאחר שסיימתי את הצבא החלטתי שאני רוצה להפוך לשחקן. באותן שנים הרגשתי שהמקצוע טובע בי, וכבר היו לי כמה הופעות מוצלחות. כך התחלתי ללמוד משחק בתיאטרון בן צבי, שנחשב לאחד המקומות המובילים ללימוד מקצועות הבמה. אחרי סיום הלימודים עסקתי בתחום המשחק במשך שבע שנים, ואני חייב לציין שהייתי מתוסכל מאוד. אף על פי שהחשבתי את עצמי כשחקן מוכשר, קיבלתי תפקידים קטנים ושווים, לא הצלחתי לחדור אל עולם ההצלחה, הרגשתי שאני מבזבז זמן ולא ממצה את יכולותיי". כשהגיע לגיל 30, הוא כבר חש במצוקה גדולה, ואז, מבלי להבין מדוע, החליט לפנות באחד הימים לבורא עולם בתפילה. "דיברתי להקב"ה במילים שלי וביקשתי ממנו שיעזור לי למצוא דרך להתקדמות, כדי שאצליח לעשות משהו עם עצמי ולהתפתח".

למחרת זה כבר קרה: "קמתי בבוקר עם רעיון

כ אשר משוחחים עם השחקן מאיר דלנגה, קשה שלא לחייך. הוא מתבל את דבריו בכל כך הרבה הומור ובסיפורים פיקנטיים, כפי שרק שחקן מסוגל לעשות. אבל מסתבר שבמסע הפרטי שהוא עבר בדרכו אל היהדות, היו גם לא מעט רגעים קשים ומהמורות. לא היה לו קל להתמודד, והיו זמנים בהם הוא כמעט נשבר. "עד היום", הוא מגלה, "יש ימים שאני מרגיש שנדרש ממני ממש להתגבר על היצר ממש בכוח ולשבור את המידות. מי אמר שבגילי תמיד קל לשמור מצוות?".

מוות קליני בגיל 8

דלנגה הוא שחקן ופנטומימאי מצליח, אחד השמות המוכרים של בוגרי בית הספר לאמנות הבמה בן צבי. גם היום הוא ממשיך להופיע על במות, רק שעושה זאת מן העבר השני של המתרס, כשהוא מספר את סיפור חייו.

"אנשים רואים אותי בהופעות ומתקשים להאמין שבעבר נראיתי לגמרי אחרת", הוא אומר, "אני בא מבית רחוק מיהדותו לגמרי. במשך שנים לא היה לי ולאחי צל של מושג על היהדות. זה לא שלהורים שלי היה משהו נגד הדת, אלא הם פשוט לא ידעו הרבה. כך גדלנו, דור רביעי לחילוניות".

דלנגה מדגיש שהמושג "בורא עולם" נשמע מידי פעם בבית ילדותו, אך הוא אף פעם לא הבין שזה מחייב אותו לנהוג באופן כלשהו. עם זאת, היו מספר מצבים בחייו בהם הוא חש בוודאות קרבת אלוקים. "כשהייתי בן שמונה וחצי עברתי מוות קליני", הוא מספר, "היה זה בסיומו של יום לימודים. חזרתי הביתה, ובדרך ראיתי סולם בגובה שני מטרים, עשוי מברזלים. החלטתי לטפס עליו ולקפוץ, אלא שהקפיצה הייתה גרועה מאוד. נפלתי מעברו השני של הסולם, וקיבלתי מכה חזקה בעורף. באותו רגע איבדתי את ההכרה, וחברי הזעיקו את המורה להתעמלות שביצע בי פעולות החייה. בינתיים אני זוכר את עצמי מרחף למעלה וכמו רואה את הגוף שלי מבחוץ - איך שאני שוכב עם רגל מקופלת ויד מאחורי הראש. אני זוכר באופן מדויק את צורת הפנים שלי, אף על פי שחלפו מאז כמעט שישים שנה. המראה הזה נחרט בי עמוק. אחר כך התברר לי שזה היה מוות קליני".

"מקרה נוסף בו הרגשתי את הבורא קרוב אלי היה בשירותי הצבאי. באחד הימים קרא לי המפקד והודיע שהוא מבקש שביום הזיכרון לחללי צה"ל אקריא 'קל מלא רחמים' במהלך

את, הרבנית וחברותיי
וכל הזכויות שלך!

הצטרפי לעשרות אלפי נשים, שקיימו בביתן ערב יחיד ומיוחד, הכולל הכרשת חלה בסיומ הודיה, עם אחת מרבניות הידברות וזכו נסיד לישועה מעל המבעו!

הקרימי להתקשר 073-222-1-290

אצל בבית, בביה"ד
או בכל מקום שתבחר
ללא עלות

תתכונני
למציאות אחרת

לאחר ערב רוחי שלא תשכחי

הפריטים הנכבדים נמנות וחוזר
ענפי נל" משודר הוציא

חידוד בנועם

הרב ראובן זכאים

המדור בחסות

נעם
אפיקים
זורם ברגע אחד

שאלה בנועם

מנהל ישיבת "קב ונקי" שואל: את הסעודה השלישית אנו מגישים בכלים חד פעמיים. הניסיון לימד שאם נותר במטבח הקטן יחסית את כלי הסעודה השנייה, העשויים פורצלן, בלי הרחה, ירבו הזבובים ושאר מרעין בישין, ויפגעו ההיגיינה והניקיון עליהם אנו מקפידים מאוד בישיבה. מה תענו לו?

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

מכונת
קפה
איכותית!

תשובות יש לשלוח למייל:
israel@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

תשובה לשאלה מפרשת וישלח:

אם הכלים מיועדים לשימוש נוסף באותה שבת, מותר להדיחם. אבל אם אינו צריך עוד להשתמש בכלים, כגון לאחר סעודה שלישית, אין מדיחין את הכלים, משום שורח והכנה לצורך חול (שורח סימן שכיב סעף ו, ועין חזיוע שבת ו עמי ק, בהערות, וילקוי לסימן שכיב).

המיניבר המהודר
לשבת

להזמנות:
***8510**

כשיש נועם 1, אין שאלות!

פרקי אבות

הרב זמיר כהן

שנא את השררה

קטעים מתוך ספרו של הרב זמיר כהן על פרקי אבות. והפעם: פרק א', משנה י'

עשייה כדי לקבל סיפוק ממעשיו. לפיכך, אומר שמעיה: "אהוב את המלאכה". אל תעבוד ותעשה את מלאכתך רק בכדי להתפרנס, אלא אהוב את עבודתך, שכן המלאכה נותנת לאדם חיות ושמחה. כמובן, שבדברים רק אלו התכוון שמעיה לשלול את האדם הבטלן, אבל אינו בא לומר לאדם שעוסק בתורה ויש לו כדי פרנסתו שיעזוב את לימודו וילך לעבוד. שהרי אדרבה, אין לך בעל מלאכה גדול מהעוסק בתורה, שעוסק במלאכת שמים, וזוכה לשמחה ולשפע ברכות בעולם הזה, ולשכר גדול בעולם הבא.

שנאת השררה

ושנא את הרבנות - ביאור המילה "רבנות" הוא "שררה". וכמו המוזכר לעיל (משנה ג'): "אל תהיו כעבדים המשמשים את 'הרב' על מנת לקבל פרס", שביאור המילה "רב" היא "שר", וכמו שתירגם אונקלוס (בראשית מ', ב') את המילים "שר המִשְׁקִים": "רב שקי".

נמצא, אם כן, שהמילים "שנא את הרבנות", ביאורם: **שנא את השררה**. כלומר, אל תשאף לתפקידי שררה בשכונה או בעיר או במדינה. אמנם, לעיתים, אין מנוס, ויש אדם שהוא ראוי ומתאים לתפקיד ציבורי מסוים, ואין מי שיכול לעשותו טוב כמוהו. במקרה כזה שאין אנשים עליו להיות איש ולקבל עליו את התפקיד. אך האדם מעצמו אל לו לרדוף אחר תפקידי שררה, אלא אדרבה: שנא את השררה!

ומדוע? כי אמנם בהתחלה תפקיד השררה נראה נעים ומחמיא מאוד, אבל אחר כך הוא הופך להיות "כפוי טובה". כי הנה האדם יכול לפעול, לעשות ולתרום ולהקריב מעצמו למען האחרים, ולבסוף אנשים שכה סמך עליהם יידו בו "אבנים"... בדיבורים, במעשים, בהשמצות, גינויים בתקשורת וכדומה.

מה גם שאם לאחר שהתמנה לתפקיד השררה לא בחרו בו בפעם נוספת, תחושתו היא מאוד קשה, שכן אם לא היה עולה לתפקיד זה מעולם, היה ממשיך את שגרת חייו כרגיל, אבל אחר שעלה לתפקיד ולגדולה, קשה לו בחייו ללא התפקיד.

לכן מלמד שמעיה: "שנא את הרבנות". אמנם אם יש הכרח לגשת לתפקיד ולקחת את השררה, אין ברירה ועליך לקחתו, אבל מצדך אל תבקש את התפקיד הזה, בניגוד לתפיסה הרווחת אצל רוב האנשים.

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן פרקי אבות עם פירוש 'זר הדעת'. לרכישת הספר חייגו להדברות 073-222-1250 0910

שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר, אהוב את המלאכה, ושנא את הרבנות, ואל תתנדע לרשות (אבות א', י').

שמעיה ואבטליון קבלו מהם - שמעיה ואבטליון היו מצאצאי סנחריב מלך אשור, ונחלקו הדעות אם היו גרים או בני גרים (ראה גיטין נז ע"ב; המהר"ל בביאורו למשנתנו; רשב"ץ על משנתנו).

סנחריב מלך אשור היה מלך קשה שכפי שניתן לראות בכתבים אשוריים היה נוהג לטבוח את אויביו באכזריות רבה. גם בתבליט כיבוש לכיש שנחשף בארמונו של סנחריב בניווה שבצפון עירק, ונמצא כעת במוזיאון באנגליה, נראים חיילי סנחריב טובחים אנשים מול חומת העיר, כדי שהעומדים על החומה יראו ויפחדו. ועל אף שהיו שמעיה ואבטליון מצאצאיו של מלך זה שכה התאכזר ליהודים, התמנו שניהם למשרות הבכירות ביותר בעם ישראל, למשרת הנשיא ולמשרת אב בית הדין. שכן בעם ישראל כל גר צדק נעשה יהודי נכבד ונעלה ככל יהודי אחר. ואדרבה, מלבד מצוות **"ואהבת לרעך כמוך"** (ויקרא י"ט, י"ח) הקיימת כלפי כל יהודי, ישנה מצווה נוספת כלפי הגר, ככתוב (דברים י', י"ט): **"ואהבתם את הגר"**. לכן, כשראו חכמי הדור ששמעיה ואבטליון גדולים בתורה יותר מכולם, מינו את שמעיה לנשיא ואת אבטליון לאב בית דין (הרשב"ץ בביאורו למשנתנו).

אינם אשמים שנפגעת...

חז"ל בתלמוד (יומא עא ע"ב) מספרים, שבאחת הפעמים, לאחר שסיים הכהן הגדול את עבודתו בבית המקדש במוצאי יום הכיפורים, ליוו אותו אלפי ישראל לביתו כאשר הוא בראשם, וכבוד גדול היה לו, אולם כאשר ראו המלווים את גדולי התורה שבדור, שמעיה ואבטליון, צועדים בדרכם לכיוון מסוים, פרשו מהכהן הגדול ועברו ללוות את שמעיה ואבטליון. לבסוף, כשמעיה ואבטליון באו להיפרד מהכהן הגדול, אמרו לו שלום, והוא שנפגע הגיב בזלזול ואמר להם: "יבואו בני העמים לשלום!" - ורצה להזכיר להם בזה שהם בני גרים. השיבו לו שמעיה ואבטליון: "יבואו בני העמים לשלום - שעושים מעשה אהרן הכהן שהיה אוהב שלום ורודף שלום, ואל יבואו בן אהרן הכהן לשלום - שלא עושה מעשה אהרן..."

והעבירו לו בזה מסר, שגם אם נפגעת, אין אנו אשמים בכך, ואסור לך לזלזל באחרים.

מהיכן מגיעה העצבות?

שמעיה אומר, אהוב את המלאכה - יחד עם שמירת גדרי הקדושה, על האדם להיות פעיל ובעל

נצפה לאחרונה

ההשבות, משפחת מרום כותבת: כמעט בכל פעם שיש לנו הזדמנות, אנו שולחים את העלון לבית חב"ד בפאפוס, קפריסין. גם אתם נתקלתם או הנחתם את עלוני הידברות במקום לא שגורתי? צלמו מזווית מעניינת, ושלחו אלינו למייל oneg.shabat@htv.co.il

הידברות

צילדים

אוריאל ונחמיה
רחלי דויד

תעלומת המכתבים המסתוריים (כ"ד)

בשבוע שעבר סיפרנו לכם איך התנגד מיכאיל לרעיונותיו החדשים של יבגני

"הוא ודאי מתגעגע אליך", אמרתי. "חויץ מזה, מה יש? אסור לשלושה ילדים להיות חברים? מי אמר שמתיידיים רק בזוגות?". "באמת, מי אמר?", התחייך אוריאל. מעניין, דווקא המון זמן שלא ראיתי אותו כך, מחייך. ונחמיה אמר לי שאוריאל ילד שמח מאוד...

ניגשנו שנינו לנחמיה, שישב בכיתה ושינן חומר לקראת המבחן בתורה. "נחמיה", פתחתי באופן ישיר למדי, "אנחנו - אוריאל ואני - רוצים להקים חבורה, ומחפשים שותף שלישי!". נחמיה הביט בנו כלא מבין, ואז פרץ בצחוק. "אהרן אוהב שלום ורודף שלום נעשית לנו, הא?", שאל מיד, תפס בידו של אוריאל ולחץ אותה בחום.

"כיצד נקרא לחבורה שלנו?", שאלתי. "חבורת 'נשא' - אלו ראשי החיבות של שמונתנו", הודיע אוריאל, בעל הרעיונות. "נשמע משעמם", פסלנו, אך לאוריאל לא היה אכפת. העיקר שכולנו חברים!

כעת נותר לי רק לברר את העניין ההוא עם אבא של מיכאיל. בכל אופן, עדיין אני חושב על ידידי מפתח תקוה מידי פעם, וכואב לי לדעת שאביו של מיכאיל אינו בקו הבריאות. אולי צריך לומר עליו תהילים? החלטתי להתקשר שוב ליבגני, ויחד עם זאת אברר עמו את ענייני המכתבים... האם השניים הללו אחראים לתעלול? ואם כן - מדוע?

בשבוע הבא נספר לכם מה החליט מיכאיל לעשות וכיצד פעל.

"אם מיכאיל לא רוצה לשתף איתי פעולה", הרהר לעצמו יבגני בשעה שפסע חזרה מביתו של ידו - "אסתדר כבר לבד. אכתוב בעצמי את המכתב לסאשה!".

וכך עשה. יבגני נכנס לביתו, ונעל את הדלת שבחדרו הפרטי. הוא התיישב בכיסא, הניח את הדף המיוחד שהכין על השולחן והחל רושם. לאחר מכן הכניס את המכתב למעטפה וניגש למדף שבסלון, עליו היה מונח מכשיר לטלפון האלחוטי. הוא הקיש 144 בזריזות, ועד מהרה ענתה לו פקידה אדיבה. תוך מספר דקות היתה ליבגני הכתובת המדויקת של סאשה באלעד. כעת, נשאר לו רק להכניס את המעטפה לתיבת הדואר השכונתית. שמואל מספר:

אני מרגיש שאני מוכרח לעשות "שולם" בין אוריאל לנחמיה. אמנם אינם "ברוגז" ממש, אך כפי שהבנתי, הם לא חברים טובים כמו בעבר ואולי זה קצת בגללי...

נגשתי אם כן, בשעת ההפסקה, לאוריאל, ואמרתי לו - "מה דעתך לעזור לי בעניין מסוים?".

אוריאל הקשיב בסקרנות. "תשמע, אני מכיר שני ילדים נהדרים, ששניהם ידידים שלי, אך לא אחד של השני, משום מה. אולי תסייע לי לחבר ביניהם, שיהיו חברים טובים גם?".

אוריאל הבין מיד במה (ובמי) מדובר. "אני מוכן להיות שוב חבר של נחמיה - השאלה אם הוא מעוניין", אמר בעצב.

הלכות ברכות
ג. יוד

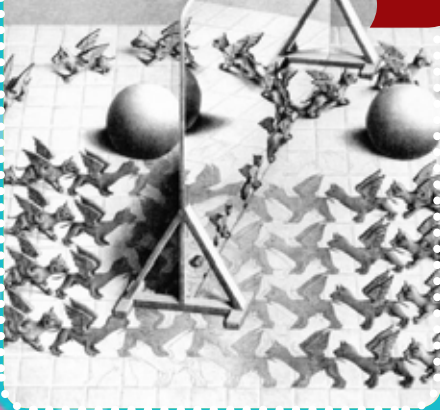
פתיחה

מתוך הספר "המברכים הצעירים", מאת ג. יוד

אשליה אופטית

ההתקפות של היצורים היצאים מן המראה הופכים גם הם ליצורים של מסמ, והם משתלבים אלו באלו.

שלומי רואה את יוסי יורק על ממוטה. "מה אתה עושה?", הוא שואל אותו. יוסי עונה: "היא התחילה!".

אם ארכיאולוג העלה תרס בידו - זה אומר שהוא הצליח, או כנשלו?

הרשלה התעורר בלילה ושמע גנב בבית. הוא ניגש אליו, והגנב נבהל וניסה לברוח. "למה אתה בורח?", שאל הרשלה. "כבר שנים אני מחפש בבית כסף, ולא מוצא. אולי נחפש ביחד?".

מטופל: "אח!!!! אוווו!!!" רופא: מה קרה? אפילו לא התחלתי בעקירה! מטופל: אני יודע... אני רק מתאמן.

תודה לשרה מאופקים, ששלחה בדיחות.

המנגינה המושלמת לילדים שלך

ניגון הנחמות הצדיק, שיחוק אצל הילדים מילות טובות וערכים יהודיים נצחיים.

הצ'אט: 073-222-1250 SHOPS.hidabrot.org

מלודיה של סיפורים על מרן ושישי קודש שורשיים שיהדירו את דרכו לכל ילדיו.

הספר שיתן את ליבכם לעיני הילד של דרך ארץ והברות מילות הקטב: תורה, סליחות, ברוך השם ועוד.

הספר שילמד את ילדיכם את ששת כריות התורה מאת קלשים וקצוות.

הספרים המנגנים פ פשוט נחת להורים!

להיות שוכבש את כל הילדים

המשך בשבוע הבא...

באדיבות מגזין **קרוס** | לרכישת 990 הקומיקס "דון קרוס" בהדברות שופר, חייגו: 073-222-1250

אחת שאלתי
הרב ארז חזני

דין-תורה של צדיקים

מי זוכה במצווה - בעל הקיטרינג, או בעל השמחה?

מהמטבח, הרי משל עצמו נטל. ואלו היה נוטל בעל הקיטרינג את המנות לאחר שכבר היו על השלחן, הרי שכבר זכה בהם בעל השמחה, והמצווה שיכת לו, ואז היה משלם עבור שלש מאות מנות. **לסכום:** נראה שראובן בעל הקיטרינג זכה במצווה, ושמעון בעל השמחה ישלם עבור מאתיים ותשעים מנות בלבד!

הושלמה סדרת הספרים הפופולרית "ופרוי מתוק" של הרב ארז חזני. להזמנות חייגו להדברות שופר: 073-222-1250

"וישא משאת" (בראשית מ"ג, ל"ד), **משאת - מנות** (רש"י).

הודיע שמעון בנחרצות, "זכות המצווה שיכת לי! כבודו אינו יכול לעשות 'מסחר' במנות שאני הזמנתי... אך גם בעל הקיטרינג אינו מותר, ומתעקש לקבל שכר רק עבור מאתיים ותשעים. וכך המשיכו להתנחב, ובשמים זעקים "אשריכם ישראל. אשריכם שאלו הם דיני התורה שלכם!" ונשאלת השאלה: עם מי הדין? **תשובה:**

מעשה שארע, הביא ל"דין-תורה" מרגש, שהתעורר בין ראובן, בעל קיטרינג מירושלים, לבין שמעון, שהיה בעל שמחה: שמעון הזמין מראובן שלש מאות מנות, לשמחה שעמד לערוך באחד האולמות בירושלים. והנה הגיע ראובן עם המנות אל מטבח האולם, ולפתע הבחין בילד עם סל ביד, שעומד ובוכה בפתח המטבח. שאלו לסבת בכיו, והילד ספר: "אמא שלי שלחה אותי לכאן, כדי לקחת אכל ממה שנשאר מהארוע. כשגננסתי למטבח, ראה אותי עובד הנקיון הערבי, ושלח אותי החוצה".

כל עוד המזון במטבח, הוא עדין שייך לבעל הקיטרינג, והוא אחראי על המזון, ואם למשל יתקלקל, הרי זה באחריותו של בעל הקיטרינג, ואלו בעל השמחה אינו מעניין לזכות במזון כל עוד הוא במטבח, כי אז אינו יכול לשמר עליו. מלאכת בעל הקיטרינג מסתיימת כאשר מניח את המזון על השלחנות, כשצבור המזמנים ערוך לסעד. ולכן, אם בעל הקיטרינג נטל את המנות

בכבודו וחקמו של ראובן. הוא לא חשב פעמים, ומיד הכניס לסלו של הילד עשר מנות מכבדות. השמחה הסתיימה, וראובן ושמעון ישבו לערוך את החשבון. ראובן גולל בפני שמעון את המעשה שהתרחש עם הילד העני, והפטיר בחיזוק, "אחיב אותך רק במאתיים ותשעים מנות". "יקירי, אני משלם לך עבור שלש מאות",

באוירה משפחתית

מנוחה פוקס

ההווה כבר כאן, אז בואו נחווה אותו

כשאנחנו לא נהנים מרגע ההצלחה, אנחנו לא לומדים להכיר תודה לעצמנו

להתפלל".
"הגעתי לכך ששולחן שבת שלנו שקט. כולם יושבים יפה, אבל אני כבר רואה בזווית העין את הילד בן ה-5, שמתכנן לריב עם אחיו הקטן. הנה, הוא כבר מתחיל".

"לשון הרע כבר לא מדבר אלי, אבל כמה זמן אוכל לעמוד בזה? זה מתיש".

כשאנחנו לא נהנים מרגע ההצלחה, אנחנו לא לומדים להכיר תודה לעצמנו. אנחנו לא מלמדים את עצמנו להיות מאושרים מהדברים הקטנים. אנחנו בטוחים, כי כך הרגלנו את עצמנו לחשוב, שאם עכשיו טוב, זה במקרה ובאופן חד פעמי. נחכה למחר כדי לבדוק אם באמת טוב לנו.

אבל המחר אינו זמן בשורה.

בואו נלמד ליהנות מהרגע ולומר "תודה" על כל שניה. לא משנה מה היה, לא משנה מה יהיה בעתיד. ההווה כבר כאן, והוא כאן כדי שנחווה אותו בגדול.

לרכישת הספרים החדשים של מנוחה פוקס
על חינוך ילדים היכנסו להידברות שופר,
או בטלפון: 073-222-12-50

אצליח!", או במושגים של: "למה תמיד לא?", אנחנו מייאשים את עצמנו ולא נהנים אפילו מהמעט שהגענו אליו.

אנחנו חיים כל הזמן בתחושה של "אם אצליח גם מחר, אם אדע לפתור את הבעיה, אם אגיע למטרה - כי אז אהיה מאושר.

האם באמת אהיה מאושר כשאגיע למה שאני שואף להגיע אליו? לא בטוח.

בואו נלמד את עצמנו ליהנות הרגע, עכשיו, מהקיים.

לא להיות בטוחים שכשהיה לנו יותר - היה לנו טוב יותר, אלא לדעת עכשיו לחוות נכון את מה שהצלחת להגיע אליו בעזרה.

לא לומר לעצמי: "הצלחתי להתפלל היום את כל תפילת שחרית בשקט וברגיעות, הילדים ממש לא הפריעו לי, אבל מה יהיה מחר בבוקר? הם ודאי יפריעו ולא יתנו

אנחנו רגילים לחשוב בגדול: "אם היום הספקתי לסדר רק מדף בגדים אחד - לא הספקתי לסדר כלום".

האם זה מדויק? הלא הספקתי לסדר מדף אחד שלם! (וזה לא: "רק").

נכון, הספקתי לסדר מדף שלם, אבל עדיין זה כלום לעומת כל הארון שהיה עלי לסדר.

הבת מגיעה הביתה ופותחת את הדלת בסערה: "קיבלתי 10 במבחן בתורה!".

"הי, יופי, אבל שבי ולמדי מיד למבחן בהיסטוריה שיתקיים מחר, כי אחרת לא תצליחי בו".

שימו לב, אנחנו תמיד שואפים לעוד. אף פעם לא מספיק לנו מה שהצלחנו.

למה לא יותר? למה לא גם מחר? כשאנחנו חושבים במושגים של: "מחר לא

חכמת נשים

הרבנית חגית שירה

האסורים שלך ותשבי כמו מלכה, הבעיה שלנו היא רק שאין לנו תאריך תפוגה מוטבע על החושך, ותאריך ישועה מנצנץ בלוח השנה... גם ליוסף לא היה, נשמה! אבל הוא צהל ושמח בבית האסורים, כי הוא ידע שיש סוף, מתי? זה לא משנה... העיקר שיש.

זכרי, בכל אחת מאתנו יש יוסף הצדיק, וזה הכוח להוסיף אמונה ותקווה ולא להתייאש. זו הירושה המדהימה שיוסף משאיר לך, והיא חיה בתוכך - לחלום ולהאמין, לזכור שיש סוף וגם הבלתי ייאמן יכול להתממש ולהפוך למציאות.

חנוכה מאחורינו, והוא השאיר לנו משימה - לגרש את החושך, החושך שסביבנו והחושך שבתוכנו.

אז מחר, כשאת מקרצפת את החנוכייה ועוטפת אותה עד לשנה הבאה, הכניסי בתוכה פתק קטן, כתבי בו את חלומך (זה ממש מועיל), והזכירי לעצמך שרק את החנוכייה את גונזת עמוק בארון, אבל את האור שדלק בה את לוקחת איתך, בתוך הלב.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

זכרי את החלום

זו הירושה המדהימה שיוסף משאיר לך, לחלום ולהאמין שגם הבלתי ייאמן יכול להתממש ולהפוך למציאות

הרבה תלאות, היו רגעים שחלומי התרחק ממנו כרחוק מזרח ממערב... היו ימים אפלים וחשוכים, ימים של עבדות קשה ובור וניסיונות, והוא, היה לו חלום שהאיר לו בחושך. הוא לא שכח את החלום. הוא לא נתן לו לברוח ולהיעלם בתוך העולם החשוך והזמן שעובר,

הוא זכר אותו, הוא חי אותו, הוא היה כתוב באיגרת שהייתה פתוחה לפניו עשרים ושתיים שנה, והוא ידע - האיגרת הזו חיה וקיימת והמילים הכתובות בה עוד יהפכו למציאות, וזה קרה... מתוך החלום הוא עלה מן הבור למלכות שחכתה לו. כי הוא זכר: "קץ שם לחושך".

אני רוצה שתזכרי גם את: לכל חושך יש סוף, לכל רע יש קץ. כן, גם הגהינום הכי ארוך נגמר בסופו של דבר, את מבינה? והסוף הזה צריך לשרת אותך כבר מעכשיו. את עוד תצאי מבית

את החושך בחלון האירה החנוכייה, ואת החושך שבלב האיר החלום... עברת את ימי החנוכה, חלמת מול הנרות, ביקשת והאמת, ואני מבקשת ממך - קחי איתך את החלום שלך, אל תשכחי אותו, אל תזנחי, אותו גם אם הוא נראה לך רחוק.

תראי את יוסף: "זיכור יוסף את החלומות אשר חלם..."
אומר הזוהר הקדוש: חלום שהוא טוב, צריך להזכירו, שלא ישכח, כי אם הוא נשכח - הוא לא מתממש. "חלום שלא נפתר, כאגרת שלא נקראה", אומר רשב"י הקדוש והאהוב, ולכן יוסף היה זוכר את חלומי, בכדי שיתקיים, בכדי שלא יישכח, והיה תמיד מצפה לו (זוהר מקץ).

את מבינה? לא משנה אם חלמת בלילה או חלמת ביום, אל תאבדי את החלום שלך. יוסף עבר כל כך

אלהייך לקבלת
כזו מתנה!

שהרי לא כל אחת זוכה!
אז אחרי לבטים, קשיים, לחצים
והתמודדויות - בחרת אותי לחיים!

Gift card

זכרי! לא נמצאה אמא
שהתחרטה על הנולד! ולראיה

מעל 6,000

תינוקות חיים היום בעזרה

מח' אמ"א בהידברות איתך בכל שלב ובשמחה:

סינוע נכנלי יעוץ משפטי שיפול מעגל זוגי ורגשי

צרי קשר: 073-222-1333 | 052-9551591
kalina@htv.co.il

אמ"א ניהלתי אתי
הידברות - למען החיים

ירידה במשקל בצורה בריאה

הסגרים הממושכים, המתח המוגבר וחוסר הפעילות לאורך תקופת הקורונה גרמו לרבים מאיתנו לעלות במשקל, להרגיש כבדים וחסרי אנרגיה. כידוע, עודף משקל הוא מחלה מטבולית הקשורה בחילוף חומרים של הגוף. כאשר יש חוסר איזון - משמינים מהו הגורם לחוסר איזון? א. שפע גדול של אוכל מתועש, וצריכת פחמימות ריקות

ב. איכות ירודה של המזון

ג. חוסר פעילות גופנית

כל הסיבות הללו גורמות לקריסה של מערכת הוויסות, ולעלייה במשקל.

עודף משקל אף מעלה סיכון למספר רב של מחלות, ביניהן מחלות לב, סכרת, יתר לחץ דם, סרטן ועוד, אבל מתברר שירידה במשקל אשר נעשית בצורה לא נכונה - יכולה להזיק לבריאות ולהביא לירידה בצפיפות העצם.

גם הסיכון לבעיות אוסטאופורוזיס עולה בעקבות ירידה במשקל, שנעשית בצורה עצמאית ולא מבוקרת. במחקר התברר שיש קשר ישיר בין אובדן מסת שריר לבין הירידה בצפיפות העצם. לעיתים, הירידה במשקל היא מפריקת של רקמת שריר, ולא מירידה של שומן עודף.

לכן יש לעשות תרגילים לחיזוק השרירים בכל השלד: שרירי הידיים, הירכיים, שרירי הגב והחזה וכו'. כאשר מאמצים את השרירים - הם מתחזקים, ונמנע אובדן מסת השריר, אשר גורם לפגיעה בחוזק העצמות.

תרגילי התנגדות חשובים לשמירה על מסת שריר, ואף מעלים את רמת ה-BMR - כמות הקלוריות שאדם שורף במנוחה ללא כל תזונה.

ד"ר גיל יוסף שחר M.D, במאמר שלו על הקשר בין חוסר שינה לעליה במשקל, מסביר כי החוקרים מצאו את המתווכים הביולוגיים בין חוסר השינה לבין עליה במשקל. אחד המתווכים הללו הוא ה"גראלין" - "הורמון הרעב", שגורם לנו להרגיש רעבים. נמצא שריכוזו בדם עולה במצב של חוסר שינה, וגורם לנו לאכול יותר. לכן מומלץ להקפיד על 7 שעות שינה בלילה - ולא יותר משמונה שעות (כפי עצת הרמב"ם הקדוש).

בכתבה הבאה נדבר על רכיבי תזונה שעוזרים להאיץ את שריפת השומנים, ובעזרת סוגי המזון הנפלאים נגרום לגוף לאגור את הטוב - רכיבי תזונה בריאים, ולהוציא את הרע - שומן ורעלים, באמצעות שמירה על מערכת העיכול וחילוף חומרים תקין.

בעלי מעליב אותי

מה עושים כשבעלי מדבר אלי באופן פוגע, מדוע בתי סובלת מחרדות, ואיך חוזרים לאכילה נכונה?

הינו תוצאה של תהליך שקדם לו. לפיכך, בעיות המתעוררות אצל הילדים הינן איתות עבורנו לתור אחר השורש, במקרה הזה **ההורים**, ולאחר דרכם ובאמצעותם את הבעיה העמוקה יותר, שהסימפטומים שלה באים לידי ביטוי בתגובותיהם הרגשיות של הילדים. החרדה של בתך מורה על הדינאמיקה הביתית אותה היא חווה.

יתכן שהיא חיה תחת מציאות בה הכל צריך להתנהל באופן מושלם, או תחת שליטה ובקרה. יתכן שהיא ערה לקושי שלך להכיל את המציאות כשהיא מתהפכת על פיה.

ולעיתים מספיקה החרדה שלך ממצבה כדי להראות לה שאינך מסוגלת להתמודד עם מצבה הרגשי החדש, והיא מוכיחה לעצמה באופן תת הכרתי שהעוגן האימהי שלה לא חזק דיו, וזה מגביר בה שוב את החרדה.

על מנת לבנות ילדים בעלי חוסן ויציבות נפשית, חשוב שיהיו לנו, כהורים, כלים להכיל את המציאות המשתנה סביבנו. זה בהחלט דורש עבודה פנימית של שחרור השליטה ושל עבודה אמונית, אבל זו השקעה משתלמת לטווח הארוך.

אי הסכמתה לשתף פעולה היא מתנה המסייעת לך לטפל בבעיה מהשורש שלה, ולהשיג תוצאות תמידיות ואמיתיות, שכן שינוי דפוסי החשיבה וההתנהלות שלך ישנו את הדינאמיקה הביתית, ויאפשרו לה לחיות במקום רגוע ושלו הרבה יותר. (ענבל אלחיאני, MA, מטפלת מוסמכת ב-NLP ובדימון מודרך, כותבת ומרצה בתחום)

...

אני בת 38 ואמא לשלושה ילדים קטנים. בתקופת הקורונה ואחרי החגים עליתי הרבה במשקל. אף על פי שאני יודעת את הכללים, לא הצלחתי לשמור על המשקל. איך אני חוזרת לאכילה נכונה?

אין ספק שתקופת החגים היתה שונה השנה, ולחלק מאיתנו קשה, מלווה בהרגשת תסכול ובידידות לצד קושי מול ארוחות חג.

ראשית, יש לחזור לאכילה מסודרת ללא דיאטה. אפשר לאכול מהכל, אבל בשליטה ובארוחות מסודרות, תוך כדי כך שמשנים את אורח החיים, את החשיבה הלא מודעת (תת המודע) ואת הרגלי ההתנהגות הקשורים באכילה.

בין הארוחות יש לאכול ירקות או פרי ללא פחמימות.

חשוב להבין מה מניע אותנו לאכילה, וללמוד לשלוט בדחף האכילה, משום שמילת המפתח הנה שליטה. כלומר, לא מספיק רק לדעת מה צריך לאכול, כמה ומתי באופן תאורטי, אלא צריך לדעת איך לשלוט על הדחף לאכילה, ע"י שינוי תהליכי חשיבה, מודעות עצמית ושינוי התהליכים של תת המודע אשר גורמים לרצון לאכול שלא מתוך רעב.

(ד"ר סיגל תמיר, ד"ר לתזונה ומדעי ההתנהגות)

איך אני מתמודדת עם מצבים בבית בהם בעלי פוגע בי? לדוגמה, אתמול בערב הילדה המתבגרת שלנו סיימה לאפות עוגה ובעלי דרש ממנה שתשטוף את הכלים. אני שמת לי לב שהיא כבר עייפה והערת לי בנוכחותה שיעזוב אותה כי כבר מאוחר, ואז פתאום הוא החל לתקוף אותי במילים לא יפות. חשוב לי לציין שבעלי הוא אבא טוב, ובכל זאת, אני פגועה מאוד מההתנהגות שלו כלפי ולא מסוגלת לסלוח לו. מה עושים?

הסיטואציה שתיארת נפוצה מאוד ביחסים בין בני זוג. לפני שאענה לך, חשוב שתדעי שהקב"ה ברא אותנו כך שלכל אדם יש מעין "מפה" משלו במוח. ה"מפה" הזו מורכבת מהתכונות המולדות שלו (גנים) ביחד עם הסביבה בה גדל. כל אדם מתנהג ופועל עפ"י ה"מפה" שלו, כלומר בהתאם לאמונות, ערכים, חוויות ומראות שרכש בבית עם הוריו.

גם חז"ל אמרו: "כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות" (ברכות נח ע"ב). הבחירה החופשית, היא הבחירה לתקן את מידותינו ולשנות דעות והרגלים לא רצויים שרכשנו, אך דבר זה דורש התבוננות ומאמץ ואינו קורה מאלין.

הרבה פעמים את בטוחה (כמו כלנו) שעל פי ה"מפה" שלך, את הצודקת. אך חשוב להבין שה"מפה" של כל אחד מאיתנו היא לא בהכרח המציאות האובייקטיבית. במדרש כתוב: "כך אמר להם הקב"ה לישראל, בני אהובי... ומה אני מבקש מכם?.. ותהיו מכבדים זה את זה...". השאלה הנשאלת היא - איך אפשר לכבד זה את זה? אנו מכבדים ע"י זה שאנו נותנים מקום ל"מפה" של הצד השני, כלומר מכירים בכך שלצד השני יש דעות / אמונות / ערכים משלו.

במקרה שתיארת, את פעלת באופן אוטומטי מתוך ה"מפה" שלך, כדי "להגן" על הילדה שלך מאבא שלה, במקום לבטוח בו, כי בסה"כ את יודעת שהוא אבא טוב, שאוהב את ילדיו ורוצה לחנך אותם. בתגובתך שידרת לבעלך חוסר אמון וחוסר כבוד לדעותיו ולערכיו. בעלך קלט את המסר, ונפגע. הוא הרגיש את חוסר הכבוד, והגיב מידית בתקיפה חסרת כבוד בחזרה. על מנת שהדבר לא יחזור, חשוב שתתרגלי עצירה במקום תגובה אימפולסיבית מתוך ה"מפה" שלך, ואז נסי להתבונן על הסיטואציה מהצד. עצרי ושאלי את עצמך - האם את מכבדת את בעלך כשאת מעירה לו על התנהגותו בנוכחות הילדים? כשתצליחי בע"ה לכבד אותו, אני בטוחה שהוא יכבד אותך בחזרה ולא יפגע בך. (סיגלית דהן, מאמנת אישית חוגית, Master NLP מטעם מחלקת שלום בית בהידברות)

...

בתי בת ה-12 מתלוננת על חרדות, מרבה לבהות ולבכות ומפחדת כל העת שיקרה לי משהו, ח'ו'. היא אינה מוכנה להגיע לטיפול. האם ישנה דרך לעזור לה?

הנחת העבודה הטיפולית גורסת כי כל דבר

יש לנו הצעה מעניינת עבורך עם סגולה שעובדת!

בעל עסק?

סגולה לשפע - הפצת היהדות שתיכנס לעסק שלך, בעז"ה בע"ה תביא את הברכה עמה, הן במישור הרוחני והן בעסקי.

הגדלת לקוחות - עלון השבת של הידברות מוכח כמושר לקוחותי ולאחר שמוצאים אותו אצלך בעסק, חוזרים וגם מממשים קנייה.

3 מקבלים 50 עלונים לכל שבת עם שליח עד בית העסק

2 מבקשים להצטרף לנבחרת מפיצי עלוני הידברות לעסק

1 מתקשרים למוקד הידברות

אז איך מרוויחים?

רואים ברכה משבת אחת לשנייה, ובעז"ה... בעקבות הביקוש, מבקשים להגדיל את כמות ההפצה:

חודש ראשון ללא תשלום!

כי נשמחים את הרבים, מכניסים את הברכה לעסק - וגם מרוויחים. בדוק!

073-222-1-388

הזמינו מכספי מעשר והשליח בדרך אליכם...

עונג שבת זו **המתנה שלך** לפרנסה בשפע!

עיצוב מבריק לבית יהודי

אפיקות עם אפיקות

גביע קידוש ימתיק

כוס קידוש מוסקף-תחתית יניטור מאט

גביע קידוש אלומיניום אטיול שנהב

כוס קידוש רגלי-תחתית להבה

גביע קידוש ללא רגל כסף

כוס קידוש מוסקף ירושלים-תחתית

נסלות סטודנטים

מסגרת ייחודית

פארטים דקורטיביים

גביעים לקידוש

כיסוי לחלזת

מגשי חלזת סקורביים

מגוון ענק של מוצרי יודאיקה מעוצבים • SHOPS.Hidabroot.org • לפרטים ולהזמנות 073-222-12-50

התאריך 11/22

בדרך לעשרה בטבת עוצרים בארכיאולוגיה תנ"כית

רבי המכר שמרתקים כל פעם מחדש!

מחיר מבצע מיוחד! ברכישת הסט המלא

ממשיכים להתפעל עם סדרת ספרי הארכיאולוגיה מתחנות ההיסטוריה הגועשת! של הרה"ג זמיר כהן שליט"א

- עזרא ונחמיה ובניית ביהמ"ק השני
- כניסת ירושלים וחורבן ביהמ"ק
- מרדכי ואסתר בשושן הבירה

לפרטים: 073-222-12-50

shops.hidabroot.org